Sobota, 24 Stycznia (5 Lutego) 1870 r.

Sobota, 24 Stycznia (5 Lutego) 1870 r.

№ 19. ROK SIÓDMY. № 19.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 24 Stycznia (5 Lutego).

USTAWA
Warszawskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego.

Rozdział I. *Ogólne zasady.* § 1. Warszawskie miejskie towarzystwo kredytowe zakłada się przez właścicieli zapisanych w warszawskiej hypotece nieruchomości, dla udzielania pożyczek, na zastaw tych nieruchomości, w listach zastawnych. *Uwaga.* Założycielami towarzystwa są właściciele domów w mieście Warszawie: hrabia Józef Zamojski, Jan Bloch, Edward Grabowski, książę Tadeusz Lubomierski, Leopold Kronenberg, Juljusz Wertheim, Michał Stadnicki, Dominik Zieliński. § 2. Otrzymujący pożyczkę od towarzystwa staje się jego członkiem i odpowiada majątkiem, na zastaw którego udzielona została pożyczka: 1) za regularność terminowych od niej spłat, i 2) za ścisłe wykonanie wszystkich przyjętych przez towarzystwo na siebie zobowiązań, pod solidarnem poręczeniem jego członków (§§ 3 i 33). W obu razach odpowiedzialność każdego członka, ogranicza się tylko na zastawionym w towarzystwie majątku. § 3. Na pierwiastkowe urządzenie i pokrycie wydatków na zarząd towarzystwem z początku, jak również dla zabezpieczenia w właściwym czasie umorzenia listów zastawnych i opłaty od nich procentów, przy przypadkowej zwłoce ze strony członków w złożeniu przypadających od nich spłat terminowych, pozwala się towarzystwu zaciągać pożyczki, ale tak, żeby ogólna ich suma nie przewyższała stu pięćdziesięciu tysięcy rubli, i żeby regularność wypłaty długu z tych pożyczek, zabezpieczona była solidarną odpowiedzialnością wszystkich członków towarzystwa. § 4. Towarzystwo uznane będzie za doszłe do skutku, kiedy nie mniej stu właścicieli oznaczonych w § 1-m, nieruchomości, zabezpieczonych od ognia na sumę nie mniej 1,000,000 rsr. złoży, stosownie do §§ 19 i 20 niniejszej ustawy, prośby o przyjęcie ich do towarzystwa. Następnie pozwala się przystępować do towarzystwa w każdym czasie. § 5. Po przystąpieniu do towarzystwa wskazanej w § 4-ym niniejszej ustawy, liczby właścicieli nieruchomości, zabezpieczonych od ognia na wymienioną w tymże paragrafie sumę, założyciele towarzystwa zwołują ogólne zebranie, które wybierze sobie członków zarządu i nadzorczego komitetu towarzystwa. § 6. Temu ogólnemu zebraniu założyciele przedstawią sprawozdanie o wydatkach na pierwiastkowe urządzenie towarzystwa. § 7. Istnienie towarzystwa nie ogranicza się żadnym terminem. Towarzystwo może być zamknięte na mocy uchwały ogólnego zebrania. W takim razie ogólne zebranie ogłasza: 1) o terminie zamknięcia swych czynności, który powinien odpowiadać terminowi umorzenia ostatniej serji pożyczek; i 2) o tem, że udzielanie nowych pożyczek od dnia uchwały ogólnego zebrania o zamknięciu towarzystwa, ustaje. *Uwaga 1-a.* Mogąca okazać się, po likwidacji spraw towarzystwa i zupełnego następnie zaspokojenia wszystkich ciążących na niem zobowiązań, reszta należącego do niego majątku przechodzi na własność miasta Warszawy, z wyjątkiem kapitału zapasowego, którego przeznaczenie wskazane jest w §§ 50 i 52 niniejszej ustawy. *Uwaga 2-a.* W wszystkich wypadkach niniejszą ustawą nieprzewidzianych, towarzystwo podlega ogólnym prawom, dla towarzystw prywatnych postanowionym, lub tym jakie w przyszłości będą postanowione.

Rozdział II. *O pożyczkach.* § 8. Towarzystwo udziela pożyczki tylko na zastaw nieruchomości zapisanych w księgach hypotecznych miasta Warszawy i przynoszących stały dochód. *Uwaga 1-a.* Zpoczątku towarzystwo udziela pożyczki tylko na zastaw budowli murowanych, lecz ogólne zebranie, kiedy uzna to za pożyteczne, może starać się u rządu o rozszerzenie udzielania pożyczek na zastaw drewnianych zabudowań, pustych placów, ogrodów i sadów. *Uwaga 2-a.* Przyjmowane na zastaw budowle powinny być ubezpieczone od ognia na mocy obowiązujących w Królestwie postanowień o ubezpieczeniach i na warunkach w rozdziale VII wskazanych. § 9. Pożyczka towarzystwa ma być ubezpieczona hypotecznie na całym majątku, zapisanym w księdze hypotecznej, na pierwszem miejscu w dziale IV-ym wykazu hypotecznego, i przed wnioskami zaznaczonemi w dziale III-im tegoż wykazu, jeżeli taki warunek będzie postanowiony w określeniu o udzieleniu pożyczki. W tym ostatnim razie pożyczający, powinien przedstawić zapewnienie tych osób trzecich, których prawa zabezpieczone są w dziale III-im wykazu hypotecznego, że zgadzają się na ustąpienie pierwszeństwa na korzyść towarzystwa. Należące do zastawionej w towarzystwie nieruchomości puste place, sady i ogrody, jak

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

TO CO BÓG UCZYNIŁ...

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 11—18).

Gdy wkrótce potem, na pełnem już morzu, wuj i siostrzeniec żegnali się ostatecznie—obydwa mieli oczy łez pełne, choć obydwa uśmiechali się do siebie... pełnym nadziei i pocieszenia uśmiechem...

W miesiąc później, Franciszek Muller wylądował w Brazylji.

Natychmiast po przybyciu tam, zajął się wykonaniem planu operacij handlowych, ułożonego z wujem. Plan ten zależał na otworzeniu w Rio kolosalnego domu handlowego, który sprowadzając z Bordeaux mąkę, oliwę, wino i wszelkie produkcje Francji na okrętach bordowskich, miał na nich odsyłać znowu ładunek kakao, cukru, kawy i innych towarów kolonjalnych, odpowiednio do żądań rozmaitych wielkich miast portowych francuzkich.

Franciszek mniemał, że operacje handlowe, dozorowane ściśle przez dwóch ludzi tak inteligentnych jak on i wujaszek Van-Best, który przyrzekł mu dopomagać przez czas jakiś—a posilane stosunkami ex-armatora rozgałęzionemi po całej Francji, powinny doprowadzić go wkrótce do znacznego majątku.

Przyszłość okazała, że rozumowania te były słusznemi.

W dwa lata bowiem, już Franciszek zarobił na czysto przeszło pół miljona franków na samych operacjach swojego kantoru otworzonego w Rio.

Zajęcie się handlem ma to do siebie, że absorbuje i czas i wszystkie myśli człowieka... Franciszkowi zdawało się, po dwuletnim w Brazylji pobycie, że dopiero tam przybył... Napróżno Van-Best naglił go do powrotu—młodzieniec popadł już był w tę gorączkę handlową, która tak dalece ogarnia głowę, że człowiek nie słyszy bicia własnego serca... Zresztą, Franciszek postanowił zostać w Rio dopóki nie dorobi się okrągłego miljona i... pomimo częstych chwil tęsknoty za krajem, opierał się wezwaniom wuja.

Jednakże w życiu, zdarza się często że najsilniejsze postanowienia, najbardziej obmyślane plany, ulegają zupełnej zmianie i to z małych pozornie powodów.

I z planami Franciszka tak samo się stało — a powodem ich rozwiania stała się maleńka karteczka bristolu, nie większa jak pół jego dłoni, zawarta w liście wuja otrzymanym w dniu 13 lutego 1868 roku.

Prawda, że ta karteczka przystrojona była w fotografię kolorowaną, przedstawiającą portret najpiękniejszej dziewicy, jaka kiedykolwiek urodziła się na francuzkiej ziemi.

Patrząc na ten portret, Franciszek rozpoznawał w nim rysy ślicznego dziecka, które widział już dawniej... Lecz jakaż w tej twarzy zaszła odmiana! Urocza słodycz spojrzenia, świeżość cery i wdzięk nieokreślony w fizjonomji... O! fotografja jest wybornym wynalazkiem!

Na odwrotnej stronie karteczki, wypisane były pięknym charakterem następujące wyrazy:

„Naszemu drogiemu wygnańcowi"

Julka.

O! tak, Franciszek uczuł w tej chwili, że jest istotnie wygnańcem... Cała tęsknota za krajem i za pozostawionemi w nim nadziejami, napełniła mu serce.

Jakże mu teraz dziwnem się zdało pragnienie powiększenia znacznego i tak majątku... jakże się czuł śmiesznym, że dla tak błahego powodu wyrzekł się rzeczywistego szczęścia...

Jednakże nie żałował on odbytej podróży—wzbogacała go ona pieniężnie i umysłowo razem i dała środki otoczenia dostatkiem i miłością tej, którą kochał z duszy całej!

Bo młodzieniec teraz dopiero uczuł jak drogą mu była ta dziewica patrząca nań z portretu, którą odjechał dzieckiem prawie.

Lecz w oddaleniu, myśli nasze pod wpływem tęsknoty i żądzy, gorzkną i ciemnieją niekiedy — doznał tego na sobie Franciszek, który pomiędzy chwilą otrzymania listu wuja i momentem powrotu do Francji, niejednokrotnie się dręczył najsmutniejszemi przypuszczeniami.

— Tak, mawiał do siebie często—majątek wspie-

również zabudowania drewniane, chociaż dochód z nich nie bierze się w rachubę dla oznaczenia wysokości oznaczonej pożyczki, nie wyłączają się z należącego towarzystwu zabezpieczenia na całej nieruchomości, zapisanej w jednej księdze hypotecznej. § 10. Pożyczki udzielają się tylko listami zastawnemi, w okrągłych setkach, w wysokości nie niższej od 500 rsr. Podstawę do oznaczenia ilości pożyczki stanowi oszacowanie zastawionej nieruchomości, dokonane według przepisów zawartych w rozdziale VII-ym niniejszej ustawy. Najwyższy rozmiar pożyczki może dochodzić do sumy utworzonej przez pomnożenie przez 5 dochodu brutto, oznaczonego na zasadzie § 107 niniejszej ustawy, ale w żadnym razie nie powinien przewyższyć sumy, na jaką ubezpieczone są od ognia zastawione budowle. Towarzystwo może naznaczać pożyczkę w niższej od oznaczonej w tym § wysokości, a w razie uznania nieruchomości za niedostateczną do pewnego zabezpieczenia pożyczki, zupełnie jej odmówić. Gdyby się okazało, że zapisane w dziale III-im wykazu hypotecznego, terminowe lub bezterminowe wypłaty, mogą wpływać na zmniejszenie przedstawianego towarzystwu zabezpieczenia, w takim razie zamieniona na kapitał wartość wszystkich tych wypłat skapitalizowanych na 5%, odejmuje się od ogólnej sumy, mającej być udzielonej pożyczki. § 11. Towarzystwo pobiera od dłużników i samo opłaca od wypuszczonych przez nie listów zastawnych po pięć procent rocznie. § 12. Oznaczona w poprzednim § wysokość procentu, może być zmienianą, stosownie do okoliczności czasu. Powiększenie i zmniejszenie procentu nie może zresztą dotyczyć pożyczek i listów zastawnych, wypuszczonych przed zmianą stopy procentu. *Uwaga.* O wszelkiem podwyższeniu lub zniżeniu procentu, jak w ogóle o wszystkich warunkach na jakich udzielają się pożyczki, towarzystwo podaje do wiadomości powszechnej. § 13. Towarzystwo udziela pożyczki na termin lat 27 i miesięcy 6. Termin ten nie może być zwiększony nawet w razie zmiany stopy procentu według § 12. § 14. Oprócz pięć procentu, dłużnicy składają corocznie, w ciągu 27 lat i 6 miesięcy po 2%. Te 2% w pierwszych dwóch latach idą na utworzenie kapitału zapasowego, a w 3-im i następnych latach na umorzenie pożyczki, które odbywa się w ciągu 25 lat i 6 miesięcy. W kształcie wyjątku z tego ogólnego prawidła, udzielane przy przezastawieniu pożyczki umarzają się, poczynając od pierwszego półrocza po udzieleniu pożyczki; wnoszenie zaś procentów na kapitał zapasowy, w razie przezastawienia, niema miejsca. *Uwaga.* W razie zmniejszenia lub zwiększenia procentu od pożyczek (§ 12), ustanowiony (§ 14) rozmiar corocznego umarzania powinien być zmieniony, aby długość pożyczek nie przewyższała oznaczonego w § 13 terminu. § 15. Niezależnie od oznaczonych w §§ 11 i 14 opłat, dłużnicy wnoszą corocznie od otrzymanej pożyczki po ¼ procentu na wydatki zarządu. Opłata ta może być powiększona lub zmniejszona przez uchwałę ogólnego zebrania. § 16. Przypadające towarzystwu w każdym roku opłaty, wnoszą się w terminach półrocznych, po równo, z góry, w gotowiźnie lub kuponami z ubiegłemi terminami, jak również wylosowanemi listami zastawnemi. § 17. Dłużnicy mogą w każdym czasie zwrócić pozostały ich dług kapitału przed terminem: częściowo, w sumach nie niższych od 100 rsr. i w okrągłych setkach, lub całkowicie, za pomocą wniesienia listów zastawnych z właściwemi kuponami albo gotowizny. Zapłacony w ten sposób dług, wykreśla się z hypoteki i dłużnik uwalnia się od wnoszenia dalszych spłat stosunkowo do upłaconej przezeń sumy, jak również od udziału w takimże stosunku, w ogólnej solidarnej odpowiedzialności za wszystkie zobowiązania towarzystwa (§§ 2 i 34). *Uwaga.* Jeżeli na mocy tego §, dłużnik wniesie listy zastawne z właściwemi kuponami na spłacenie długu kapitału, oprócz wskazanych w ustawie obowiązkowych terminowych opłat, to listy te powinny bezzwłocznie uledz zniszczeniu, niezależnie od ogólnego terminowego umarzania przez losowanie (§ 37). § 18. Towarzystwo może wymagać zwrotu części lub całości pożyczki. w razie takich zmian w zastawionej nieruchomości, jakie mogą zmniejszyć otrzymywany przedtem z niej dochód i tem samem zmniejszyć bezpieczeństwo pożyczki. Towarzystwo może wymagać zwrotu części lub całości pożyczki i w razie, jeżeli suma, na jaką ubezpieczone były zastawione budowle, następnie będzie zmniejszona. *Uwaga.* Postanowienia zarządu w przedmiocie zawartym w niniejszym §, wprowadzają się w wykonanie nie inaczej, jak po zatwierdzeniu ich przez komitet nadzorczy. § 19. Pragnący uzyskać pożyczkę od towarzystwa, obowiązany jest zrobić, według ustanowionej formy, w właściwej księdze hypotecznej akt o przystąpieniu do towarzystwa, mający zawierać w sobie wszystkie zobowiązania wynikające z niniejszej ustawy. Po zatwierdzeniu tego aktu przez wydział hypoteczny, robi się o przystąpieniu do towarzystwa zaznaczenie w dziale IV wykazu hypotecznego, które to zaznaczenie może być z niego wykreślone, nie inaczej jak z decyzji towarzystwa. Następnie właściciel nieruchomości podaje do zarządu towarzystwa prośbę o udzielenie ma, na zastaw tej nieruchomości, pożyczki, przy czem obowiązany jest złożyć następujące dokumenta: a) wypis wykazu hypotecznego, z zaznaczeniem w nim o przystąpieniu właściciela do towarzystwa; b) plan miejscowości i znajdujących się na niej budowli, na zastaw których żądana jest pożyczka; c) wykaz pobieranych z nieruchomości dochodów; d) świadectwo magistratu warszawskiego o ilości opłacanych z nieruchomości podatków skarbowych i miejskich; e) świadectwo instytucji ubezpieczenia co do tego na jaką sumę ubezpieczone są od ognia zastawiane budowle; f) poświadczoną kopję wykazu oszacowania tych budowli, ułożonego do ich ubezpieczenia. § 20. Przy podaniu wspomnionej w poprzednim § prośby, pragnący otrzymać pożyczkę powinien oprócz tego, złożyć do kasy towarzystwa w gotowiźnie kaucję, wynoszącą ½% procentu od sumy żądanej pożyczki. § 21. W razie odmówienia udzielenia pożyczki, kaucja ta zwraca się podającemu prośbę. Jeżeli zaś towarzystwo uznało za możliwe udzielić tylko część pożyczki, to z kaucji zwraca się część proporcjonalna zmniejszeniu pożyczki, reszta zaś kaucji pozostaje w depozycie kasy towarzystwa (§§ 26 i 27). § 22. Na zasadzie podanej prośby o udzielenie pożyczki, towarzystwo drukuje ogłoszenie o ilości żądanej pożyczki, z opisaniem przedstawionej na zabezpieczenie nieruchomości. Wszystkie zarzuty przeciwko udzieleniu żądanej pożyczki, jakie będą dostarczone towarzystwu od jego członka w ciągu dni 14-tu od dnia wydrukowania wspomnionego ogłoszenia, roztrząsane są przez zarząd towarzystwa. § 23. Po roztrząśnięciu przedstawionych przy prośbie o udzielenie pożyczki wiadomości i dokumentów, wykaz oszacowania ułożony dla ubezpieczenia od ognia przedstawionej na zastaw nieruchomości, jak również wykaz pobieranych z tej nieruchomości dochodów, sprawdzają się stosownie do przepisów zawartych w rozdziale VI niniejszej ustawy. § 24. Na zasadzie wszystkich wspomnianych danych, zarząd towarzystwa oznacza, w jakiej ilości pożyczka może być udzielona, lub odmawia jej udzielenia. § 25. Udzielenie pożyczek odbywa się w kancelarji hypotecznej, wsposób wskazany w § 27-ym, przez osobę, wydelegowaną do tego przez zarząd towarzystwa, jeżeli zgodnie z artykułem 20-ym ustawy hypotecznej z 1818 roku, wydział hypoteczny zatwierdzi zeznany w tym przedmiocie akt. § 26. Jeżeli zaś wydział hypoteczny odmówi zatwierdzenia aktu o udzieleniu pożyczki, i następnie w ciągu 6 miesięcy nie będzie zeznany nowy akt podległy zatwierdzeniu wydziału hypotecznego, to przygotowane dla zamierzonej pożyczki listy zastawne niszczą się, i zamieszczone w wykazie hypotecznym zaznaczenie o przystąpieniu do towarzystwa wykreśla się z wykazu, wspomniona zaś w § 20 kaucja przechodzi na własność towarzystwa. § 27. Po zatwierdzeniu przez wydział hypoteczny aktu o udzieleniu pożyczki, wnosi się takowa na właściwe miejsce wykazu hypotecznego, poczem delegowana ze strony towarzystwa osoba, przedstawia listy zastawne wydziałowi hypotecznemu, który po zapisaniu ich numerów do ustanowionej w tym celu księgi, stwierdza listy te swym podpisem i pieczęcią, oznaczając na każdym z nich numer porządkowy swej kontroli, z oznaczeniem roku, miesiąca i dnia decyzji wydziału hypotecznego. Następnie delegowana ze strony towarzystwa osoba, otrzymawszy od właściciela nieruchomości różnicę między nominalną i giełdową wartością listów zastawnych, oddaje je, stosownie do § 28, przy spisaniu o tem protokułu, wierzycielom (jeżeli takowi są), w obecności pisarza kancelarji hypotecznej, lub odsyła do instytucji kredytowej na depozyt. Po zabezpieczeniu hypotecznie pożyczki towarzystwa, złożona dla jej otrzymania kaucja, zwraca się komu należy. § 28. Wierzyciel hypoteczny, którego kapitał lub część onego podlega spłaceniu z udzielanej przez towarzystwo pożyczki, zaspakaja się albo gotowizną, albo listami zastawnemi z dopłatą różnicy między nominalną a giełdową wartością tych listów, za porozumieniem się z towarzystwem. Różnica ta oblicza się według ceduły kursu giełdy warszawskiej, przyjmując za podstawę kurs, istniejący w dniu kursowym, bezpośrednio poprzedzającym akt o udzieleniu pożyczki towarzystwa. Jeżeli wierzyciel w terminie oznaczonym do wypłaty nie stawi się, lub nie przedstawi dostatecznych dowodów swych praw, lub od-

---

ra na drodze do szczęścia, lecz go nie zapewnia jeszcze... Któż zaręczy, że ona mnie zechce teraz? Uczucie jakie ma dla mnie, może jest tylko przyjaźnią, wspomnieniem dziecka, którego się zaprze dorosła już dziewica—któż zaręczy, że podczas gdy ja tu pracowałem nad zebraniem majątku, ktoś inny nie pracował tam zblizka, nad zdobyciem serca Julki? Ach! jakżem głupio postąpił, nie słuchając doświadczonych rad wuja!

Dla uspokojenia takich myśli, Franciszek pocieszał się niekiedy tem, że Julka żyjąc osamotniona prawie w domu rodziców, nie była może narażoną na pokusy uczucia... Jednakże, jeden człowiek budził w nim mimowolną, jakby przeczuciową zazdrość—był to doktór Seisson, który od śmierci Pawełka i choroby Julki, stał się codziennym gościem i serdecznym przyjacielem rodziny Dambergeac'ów.

Doktor na prowincji, uważanym jest za dobrą partję, a Seisson oprócz nauki i licznej kljenteli, miał jeszcze młodość i wrodzoną dystynkcję — dwa przymioty cenione wielce od kobiet.

Te przypuszczenia dręczyły często Franciszka, aż wreszcie, po miesiącu bolesnego oczekiwania, wsiadł on na statek parowy odchodzący z Rio do Francji, ukończywszy wszystkie swoje interesa w Brazylji.

Jakkolwiek dni w podróży morskiej ciągną się powoli, upływają one przecież—nic dziwnego przeto, że po kilkutygodniowej żegludze, mianowicie zaś w dniu 27 kwietnia 1868 r., Franciszek wylądował na brzegach Francji w porcie *Paulhiac*, gdzie nań już oczekiwał wujaszek Van Best z podróżnym powozem.

Jakiej radości, jakiego zachwycenia doznał nasz bohater, zobaczywszy tę ziemię rodzinną, na której stopy jego chodzić, serce czuć i kochać a dusza myślić, się uczyły — tę ziemię co jakby umyślnie na spotkanie wydziedziczonego syna, przystroiła się w wiosenne szaty, zieleni i wonności wiosennej... z jakiem serdecznem uczuciem przycisnął do serca zacnego Van Best'a—zrozumieją ci tylko, którzy po długich latach wygnania powrócili na ziemię ojczystą.

Co się tycze wujaszka Van Best'a, ten nie mógł się dość napatrzyć swojemu siostrzeńcowi...

— To mi dopiero śliczny chłopiec! mówił sobie, patrząc na brązową od zwrotnikowego słońca cerę Franciszka—a jaką ma teraz minę poważną i myślącą... Doprawdy, tylko w wielkich operacjach handlowych młodzież wychodzi na skończonych ludzi!

Tak samo bezwątpienia myślała i stara Marjanna, która ujrzawszy „marnotrawnego syna" powróconego pod dach rodzinny, płakała i śmiała się na przemiany—wypuszczając z rąk wszelkie naczynia kuchenne i dozwalając zupie przydymić się najzupełniej...

Kilka dni upłynęło w pośród takiej najczystszej rodzinnej radości i poczciwy Van Best marzył, że taki kwiat życia barwić się będzie ciągle, przez całe wieki...

Wyobraźcie-ż sobie jego zdziwienie, gdy wśród takiego upojenia radości, w ośm dni po powrocie do Bordeaux, to jest w czasie wystarczającym zaledwie do pochlubienia się takim siostrzeńcem przed przyjaciołmi, Franciszek ozwał się nagle:

— Drogi wuju! przewiduję że podczas długiej nieobecności, moje interesa w Reims musiały upaść znacznie...

— Ale gdzie tam! Bynajmniej! Rachunki twoje z tamtejszemi domami stoją wybornie, a ostatni bilans...

— Być może... wszelako pilnując się przysłowia, że oko pańskie konia tuczy, zamyślam udać się do Reims pojutrze, jeżeli nie masz przeciwko temu żadnej z swej strony przeszkody. — A potem, drogi wujaszku... chciałbym przy tej sposobności odwiedzić poczciwych naszych przyjaciół, Dambergeac'ów.

O Julce nie pisnął ani słówka... Hipokryta!

Jednakże lekkie drżenie w głosie zdradziło Franciszka... i wzbudziło podejrzenie wujaszka. Bo zresztą, któż zdrowym rozsądkiem mógłby przypuścić, że taki młodzieniec rwie się koniecznie w podróż do Reims dla zobaczenia się z... staremi przyjaciołmi swojego wuja, a choćby i swojemi nawet Przyjaźń, w dzisiejszym prozaicznym wieku, nie opiera się już zgoła na karjatydowych barkach Poluxów i Castorów—niestety! *(d. c. n.)*

mówi przyjęcia spłacenia, to przypadające mu listy zastawne, z dopłatą różnicy kursu, odsyłają się do instytucji kredytowej na depozyt. Towarzystwo zaś w każdym razie wchodzi w hypotece w prawa zaspokojonego w ten sposób wierzyciela. § 29. Złożone na zasadzie poprzedzającego § na depozyt do instytucji kredytowej sumy, wypłacają się komu należy nie prędzej, jak po usunięciu przeszkód, które tamowały wypłatę ich podczas wniesienia pożyczki do hypoteki. § 30. Zastawione w towarzystwie nieruchomości, mogą w całości swej przechodzić od jednego właściciela do drugiego, według przepisów prawa w skutku spadku, sprzedaży, darowizny i t. p., z przeniesieniem jednak długu towarzystwa na nowych właścicieli, którzy zarazem stają się członkami towarzystwa, i podlegają we wszystkiem działaniu niniejszej ustawy. Na wszystkie takie przejścia nieruchomości z rąk do rąk, nie potrzeba poprzedniej zgody towarzystwa. § 31. Przy rozdziale zastawionej nieruchomości, towarzystwo może pozwolić na rozdział pożyczki, według swego uznania, tak jednakże, aby spłata długu była zupełnie zabezpieczona. *(d. c. n.)*

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z daty 22-go stycznia, N. 15. Pomocnik mój, jenerał-adjutant baron *Ramsay*, uzyskał ode mnie urlop do wyjazdu, w interesach familijnych, do Petersburga i Finlandji, do 1-go marca r. b.

Warszawski Komitet Wszechrosyjskiej Wystawy Przemysłowej 1870 r. — Według instrukcji Najwyżej zatwierdzonej o wszechrosyjskiej wystawie przemysłowej w r. 1870 w St. Petersburgu odbyć się mającej, termin przyjmowania przedmiotów na tęż wystawę zadeklarowanych, rozpoczyna się w gmachu wystawy z dniem 15 (27) Lutego i trwać będzie do 15 (27) Kwietnia r. b. Przypominając powyższy termin pp. wystawcom, warszawski komitet zarazem ma honor ich uprzedzić: że ci z eksponentów, którzy życzyliby przesłać swe wyroby przez pośrednictwo domu ekspedycyjnego H. Ollendorff, na warunkach kontraktu z tymże domem zawartego i przez komitet do wiadomości powszechnej już poprzednio podanego, mogą zadeklarowane przedmioty, wraz z fakturami według przepisanej formy w dwóch egzemplarzach sporządzić się winnemi, nadsyłać wprost do rzeczonego domu spedycyjnego pod Nr. 1065 w Warszawie przy ulicy Marszałkowskiej, a to w terminie od 1 (13) Lutego do 1 (13) Kwietnia r. b. Ponieważ zaś, nagromadzenie na jeden raz wielu wyrobów, mogłoby wywołać pewne niedogodności, tak w czasie ich ekspedjowania do St. Petersburga, jako też przy ich rozmieszczeniu w gmachu wystawy, przeto komitet uprasza, aby z nadsyłaniem wyrobów, o ile możność dozwoli, każdy z pp. wystawców, pośpieszyć zechciał, nie czekając upływu ostatecznego terminu. Blankiety na sporządzenie wymaganych faktur, wydawane będą bezpłatnie zgłaszającym się, w kancelarji warszawskiego komitetu.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 24 Stycznia (5 Lutego).

Onegdaj nowy prezes gabinetu przedlitawskiego p. Hasner przedstawiał izbie niższej wiedeńskiej rady państwa członków gabinetu, oświadczając zarazem, że gabinet zajmie stanowisko zupełnie odpowiednie adresowi, a punktem wyjścia jego działalności będzie usiłowanie pojednania konstytucji z usprawiedliwionemi życzeniami zaprowadzenia w niej zmian. Zakończył zaś swą mowę, prosząc o pomoc izby i przyrzekając, iż gabinet będzie pamiętał że wyszedł z parlamentu. Zapewniają, że nowy gabinet nie ograniczy się na biernej roli i że wniesie w izbie kwestję reformy wyborczej, a w razie gdyby mu się powiodło przeprowadzić tę reformę, zwoła na początku jesieni nową izbę pochodzącą z bezpośrednich wyborów. Gdyby się to urzeczywistniło, gabinet wszedłby właśnie na drogę proponowaną przez mniejszość poprzedniego ministerstwa, drogę, która przez stronników konstytucji poprzednio uznawana była za prowadzącą do upadku Austrji. Zresztą i w adresie, jakkolwiek przejęty on jest dążnościami centralistycznemi, znajduje się ustęp, wyrażający jako nader pożądane, pojednanie z opozycją za pomocą rozszerzenia autonomji krajów koronnych i innych reform.

Król bawarski zawiadomił gabinet, że nie przyjmie adresu uchwalonego przez sejm, dla tego, iż zawiera na niczem nie opartą napaść przeciwko całemu gabinetowi i nie odpowiada duchowi pojednawczemu zaleconemu w mowie tronowej. Następstwem tego będzie musiało być nowe rozwiązanie sejmu bawarskiego.

Dekreta dotyczące nominacji i tranzlokacji 27 prefektów we Francji, nie zostały dobrze przyjęte przez opinję publiczną, ponieważ uznawane są za niedostateczne. Dzienniki jednogłośnie krytykują to cząstkowe tylko zadośćuczynienie żądań opinji publicznej, i zalecają pospieszne przeprowadzenie nowego prawa wyborczego, które zapobiegłoby ponowieniu się przy wyborach nadużyć prefektów, ujawnionych przy sprawdzaniu przez izbę ważności mandatów. Niektóre dzienniki na usprawiedliwienie prefektów, przytaczają tę okoliczność, iż muszą oni działać stosownie do rozkazów ministra spraw wewnętrznych, i że zatem wina nie spada na nich.—Do rady stanu wniesiony został projekt do prawa, poprzedzony motywami ministra sprawiedliwości p. Olliviera, w przedmiocie zniesienia praw bezpieczeństwa powszechnego.—Termin służący p. Rochefortowi do zaapelowania od wyroku sądu policji poprawczej już minął, i wyrok ten stał się prawomocnym. Powiadają że p. Ollivier zażądał opinji prawników w kwestji, czy potrzebne jest nowe upoważnienie izby do wykonania tego wyroku. Prawnicy oświadczyli że takowe nie jest potrzebne, gdyż obejmuje je domyślnie upoważnienie udzielone już przez izbę do wytoczenia procesu. P. Ollivier podobno zamierza dopiero po ukończeniu sesji polecić wykonać wspomniony wyrok.

Z wielką ostrożnością należy przyjmować uporczywie powtarzane przez *Augsb. Allg. Ztng.* doniesienia o nieprzyjaznych względem Porty zamiarach wice-króla Egiptu i jego związkach z byłymi przewódcami powstania kandjockiego.—*Journal de St. Petersburg* zaprzecza wieści, jakoby ostatnia nasza pożyczka była w związku z kwestją wschodnią, a mianowicie z rokowaniami mocarstw, z powodu koncentracji wojsk tureckich nad granicą Czarnogórza. Wszystkie mocarstwa w kwestji wschodniej pragną pokoju. W obec tego jednozgodnie i stanowczo wynurzonego życzenia, rząd turecki nie może dobrowolnie wywoływać przesilenia, szkodliwego tak dla jego własnych interesów, jak i dla interesów całej Europy.

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 3 lutego (22 stycznia).* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, prezes ministrów Hasner przedstawił izbie nowe ministerstwo i oświadczył w przemowie, że rząd staje na stanowisku ze wszech miar odpowiedniem adresowi; punktem wyjścia dla działalności ministerstwa będzie konstytucja w połączeniu z zadosyćuczynieniem słusznych życzeniom co do zmian w konstytucji. Rząd dążyć będzie do utrzymania pokoju wewnętrznego. Prezes ministrów zwraca dalej uwagę na niezbędność dalszego rozwoju w dziedzinie prawodawstwa, oraz na polu interesów materjalnych. Co się tyczy kwestij wyznaniowych, zaradzić należy istniejącym obecnie niedostatkom; rząd udzieli opiekę religji i zabezpieczy wolność sumienia i praw państwa. Prezes ministrów zakończył swą mowę odwołaniem się do poparcia ze strony izby i przyrzeczeniem, że ministerstwo pamiętać będzie zawsze o tem, iż pochodzi z parlamentu. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 3 lutego (22 stycznia).* Rochefort, Grousset i Dereure nie założyli apelacji przeciw wyrokowi wydanemu w sprawie wytoczonej dziennikowi *Marseillaise.* Ostatni termin upłynął wczoraj wieczorem, wyrok przeto może już być wykonany. (*Tamże.*)

* *Monachium, 3 lutego (22 stycznia).* Król zakomunikował swe postanowienie co do odmówienia przyjęcia adresu izby deputowanych w następujących wyrazach, wystósowanych do prezesa tej izby: „Adres izby deputowanych, przez napaści zasadnicze na całe ministerstwo terazniejsze, bez wszelkiego uzasadnienia faktycznego lub prawnego, nie odpowiada duchowi pojednania, który zalecałem w mowie tronowej reprezentantom kraju, przez co wyłączona została dla mnie możność przyjęcia takowego. Zresztą będę stale usiłować przywrócić w kraju spokojność naruszoną przez zbyteczny ruch stronnictw. Prezydjum izby deputowanych ma być zawiadomione natychmiast o tem mojem postanowieniu”. (*Tamże.*)

Ś. (Aforyzmy). Dwa przesilenia ministerjalne jakie odbyły się jednocześnie niedawno we Francji i Austrji, są zaprawdę wielce pouczające i godne uwagi. Najoczywistszy pomiędzy niemi zachodzi kontrast, i to kontrast ogromny, pod każdym względem. We Francji naprzykład, gdzie od pewnego czasu, to jest od wyborów paryzkich, poczyna się coś na prawdę zanosić na groźną burzę, gdzie partja rewolucyjnego ruchu alarmuje obozy malkontentów, a więc w chwili dosyć krytycznej, gdzie często ludzie rządzący energję i stanowczość tracą, bojąc się przelewać krew współobywateli,—z największą determinacją postawiono czoło możebnym wypadkom i sformowano gabinet Olliviera, który już dawno i jak najlepiej funkcjonuje. W Austrji przeciwnie. Pomimo tego, iż tameczna powierzchnia stosunków jest tak gładka i spokojna jak szyba lodu, że ani ją porównywać można z będącemi we Francji stosunkami, wahanie dochodzi do najwyższego stopnia jakby się paliło. Bo gadaniny jużciż, gadaniny tak nazwanej opozycji w parlamencie wiedeńskim, za jakieś niebezpieczne symptomata, uważać przecież nie można. Gadają oni tam już lat dziewięć jedno i to samo, zdrowi jak ryby, a monarchia jak stała tak i stoi. Tymczasem jakaż to tam chwiejność i niezdecydowanie na żaden polityczny kierunek niepospolite! Tak dalece, do tego stopnia, iż gdyby kto w przyszłości naprzykład, począł czytać ten oderwany fragment z historji Austrjackiej nie znając stanu jaki rzeczywiście był, myślałby z pewnością, że w roku 1870 nowej ery, zdarzyły się co najmniej jakieś nadzwyczajne wypadki. Hrabia Beust kanclerz państwa, miał mowę w tych dniach, która podobno zrobiła ogromne wrażenie w kole poselskiem przy rozprawach nad adresem do tronu, jako deputowany. W niej mówił o różnych rzeczach, lecz przedewszystkiem dał uczuć, że podziela przekonania polityczne mniejszości, która ustąpiła dostawszy dymisję, rozumie się, z porady i za wiedzą kanclerza hr. Beusta. Do drugiej osobliwości, należy jak nam świeże gazety donoszą, że ministerstwo centralistyczne pisze nowy program, który ma wręczyć Jego Cesarskiej Mości... do rozwagi. O ile więc sądzić można z dotychczasowego przebiegu rzeczy, to daleko jeszcze do tego, by kryzys skończono. A ztąd wniosek wyprowadzilibyśmy taki, co podobno nie jeden sam z czytelników zrobi, że gdyby Austrja, co nie daj jej Panie, znalazła się w podobnem położeniu jak Francja, w którem się coś gdzieś tli, niewiedząc istotnie gdzie i co, to państwo to znalazłoby się w daleko krytyczniejszem niż Francja położeniu.

* Z powodu dojścia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza do pełnoletności i złożenia przez Niego przysięgi na służbę Jego Cesarskiej Mości i państwu, odprawione będzie przez arcybiskupa warszawskiego i nowogieorgiewskiego Joanicjusza, w obecności Główno-dowodzącego Jenerał-Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie, dziękczynne nabożeństwo w prawosławnej katedrze, jutro to jest w niedzielę 25 stycznia (6 lutego), o godzinie 12-ej po mszy św.

* (**Kurjerek**). Starzy doświadczeni obserwatorowie aury tutejszej dowodzą, że jeśli w dniu Matki Boskiej Gromnicznej panuje mróz ostry, to wiosna w takim roku wcześnie nastąpi. Czy to prawda? nie wiemy—tymczasem jednak mróz trwa i powiększa się nawet. Dziś rano w obserwatorjum tutejszem termometr pokazywał stopni 20,6—lecz wiemy że na wielu innych termometrach w środku miasta było ich znacznie więcej.

Warszawianie obmarzli całkiem, przechadzają się jednak i szlichtadują rzeźwo... i pomimo tak aż mroźnych nocy, balują i balikują wesoło.

— Wczoraj, w sali ruskiego klubu dane było przedstawienie amatorskie na dochód Mikołajewskiej ochrony. Spektakl składał się z dwóch sztuk t. j. z komedji Nerskiego (Tarnowskiego) „Wróbelki" i z krotochwili „Trzynasty narzeczony." Licznie zebrani słuchacze oklaskami wyrażali swoje zadowolenie z świetnego wykonania tego widowiska.

— Wczoraj na scenie wielkiego teatru przedstawiono nakoniec pierwszy raz „Żyda", konkursowy dramat p. Lubowskiego. Publiczność napełniła salę z wyjątkiem lóż pierwszego piętra, których część tylko zajętą była. Rozumie się że znakomitą grę Królikowskiego, oraz pp. Palińskiej, Bakałowiczowej i Niewiarowskiej, przyjmowano hucznami oklaskami. O samej sztuce i o szczegółach jej egzekucji, później pomówimy.

— Wczoraj w salach redutowych danym był przez miłośników sceny bal dla artystów i artystek teatru, który przeciągnął się do godziny szóstej z rana.

— Wielka nowina dramatyczna! Pan Rapacki, znany tu z świetnych debiutów w roku zeszłym, przyjechał do Warszawy i podobno na stały już pobyt tym razem. Nie wiemy dotąd, czy artysta ten pozostanie już na scenie warszawskiej— byłoby to jednak rzeczą arcy-pożądaną, gdyż i ogromny repertuar osierocony przez Rychtera i wiele innych ról charakterystycznych znalazłyby w p. Rapackim znakomitego reprezentanta.

— „Lalka Norymbergska," opera Adolfa Adama, którą obecnie w Paryżu przedstawiają z wielkiem powodzeniem, ma być wznowioną na scenie tutejszej w przyszłym tygodniu. P. Wojakowska, oraz pp. Cieślewski, Kozieradzki i Ziołkowski, przyjmą udział w jej wykonaniu.

— Wczoraj odbyła się zapowiedziana prelekcja Dra Teofila Zdzieńskiego w sali dobroczynności.

— Recenzent teatralny w *Kurjerze Warszawskim* po przedstawieniu „Trubadora", wyraził się między innemi, że śpiewak włoski p. de Azula, zyskał grzmot oklasków i był przywołany kilkakrotnie po wzięciu tamberlikowskiego *ut diez*. Przeczytawszy to ciekawe twierdzenie *Kurjera*, musimy jednak uwiadomić osoby niewtajemniczone w dzieje muzyki, że europejskiej sławy tenor Tamberlik, nigdy w Trubadurze nie brał wyżej nad nutę *si* a jeżeli p. de Azula wziął *ut diez* (!!!) to i p. Cieślewski posiada pewnie tęż samą nutę. Że p. de Azula po odśpiewaniu arji: *Di quella pira*, został oklaskany i przywoływany, to kwestja całkiem innej natury! Zapewne recenzent *Warszawskiego Kurjera*, porównywając p. Azulę z Tamberlikiem, nie słyszał nigdy tego wielkiego śpiewaka a może i nie wie nawet co znaczy w śpiewie nuta *ut diez*, którą znakomity Tamberlik brał tylko w jednym „Otellu" Rosiniego, mianowicie zaś w arji z aktu trzeciego, kończącej się słowami: „*si dopo lei morro*".

— Na lodzie który grubą warstwą pokrył Wisłę przygotowują się rozmaite, niesłychane dotąd u nas rozrywki. Oprócz bowiem placu wygładzonego na użytek łyżwiarskiego klubu, przedsiębierca tych zabaw zamierza utworzyć sztuczne góry lodowe do spuszczania się z nich sankami. Będzie tam urządzony namiot z bufetem i gorącemi napojami, a podobno istnieje zamiar urządzenia maskarad na lodzie z tańcami na łyżwach, przy blasku pochodni! Wszystko to może się spełnić i z wielką nawet uciechą warszawian a korzyścią dla przedsiębiercy, jeżeli mróz, od którego trwałość lodu zależy, potrwa długo.

— Wszyscy troskają się teraz o ubogich — słusznie, bo liczba ich codziennie wzrasta—tak resursa kupiecka wydaje niedługo bal płatny na dochód starców i sierot zostających pod opieką tutejszego tow. dobroczynności.

— Przypominamy czytelnikom że jutro o godzinie 1-ej z południa, w sali tejże resursy kupieckiej, odbędzie się prelekcja profesora uniwersytetu, F. H. Lewestama—o tegoczesnej komedji francuzkiej.

— W dniu 2-m bieżącego miesiąca, było we Lwowie 25 stopni mrozu!

— Gazeta *Wiest'* donosi, że przedstawienie „Fausta" na scenie opery w Petersburgu, dnia 19 stycznia v. s., było nowym tryumfem p. Patti. W drugim akcie artystka ta literalnie zachwyciła słuchaczy w sławnej arji przy oglądaniu klejnotów, a przechodząc od płochej wesołości do dramatycznej sytuacji w duecie z Faustem, okazała w całej roli swój niezrównany talent. Zresztą, takie partje jak Rozyny, Trawjaty i Małgorzaty, są igraszką dla głosu znakomitej prima dony. Po ukończeniu tego aktu, publiczność 7 razy przywołała artystkę, okrywając ją salwami frenetycznych oklasków.

— W dniu onegdajszym, w cyrkule Powązkowskim, Wojciech Jarusicki, parobek od mydlarza Mittaka, wioząc drzewo parokonną furą, na zawrocie z ulicy Leszno na Karmelicką, przewrócił przechodzącego Michała Maksima, żołnierza 4-ej części straży ogniowej, któremu koło strzaskało kość biodrową nogi prawej. Żołnierza Maksima odesłano do szpitala ewangielickiego a Jarusickiego aresztowano; z powodu tego wypadku, w celu ukarania winnego podług prawa prowadzi się śledztwo.

— W cyrkule Łazienkowskim, w fabryce odlewów żelaznych Rau i Lilpopa, Antoni Nagórski, nieograniczenie urlopowany strażnik policyjny, przez nieuwagę spadł ze schodów 1-go piętra, rozbił sobie silnie głowę i brzuch. Nagórskiego odesłano na kurację do szpitala ujazdowskiego.

— W cyrkule Nowoświetskim, Mateusz Treliński, stangret, przejeżdżając w stanie pijanym karetą przez Krakowskie-Przedmieście, zawadził kołem przechodzącego Pawła Cieślewskiego, prywatnego służącego, który upadłszy, uległ stłuczeniu piersi, obu ramion i nogi lewej. Cieślewski znajduje się na kuracji w mieszkaniu, a Trelińskiego przyaresztowano.

— W cyrkule Jerozolimskim, Franciszek Gałczyński, żołnierz dymisjonowany, lat 60 wieku liczący, w domu pod Nr. 1544 zamieszkały, nagle zmarł. O czem sąd dla wyprowadzenia śledztwa zawiadomiono.

— W cyrkule Wolskim, stróż domu Nr. 992, Mateusz Rogulski, żona jego Rozalja i syn Szymon, z powodu zawczesnego zatkania pieca zapalonego śmieciami zagorzeli, lecz przez strażników policyjnych, Kwiatkowskiego i wyrobnika, jak również stróża sąsiedniego domu Nr. 991, przyprowadzeni do czucia zostali i zdrowiu ich nie zagraża niebezpieczeństwo.

* (Podróżni). W Nowej-Ziemi przedmiotem powszechnej rozmowy jest wypadek, który zapewne wszędzie zrobi wielkie wrażenie. Przed trzema tygodniami, pewien kupiec udał się na polowanie i nieupolowawszy nic, powracał do domu, gdy w tej chwili przeleciało koło niego stado kaczek, które, jak wiadomo, znajdują się na polarnych ziemiach lodowatego morza. Z gniazd tych kaczek pochodzi znany puch, którym one okładają swe jaja dla zachowania ich w cieple, w razie jeżeli same odlatują. Mając nadzwyczaj gęste pierze i puch, kaczki te mogą utrzymywać się w najzimniejszych stronach, i dolatują aż do Szpitzbergu. Nasz myśliwy na widok tej zwierzyny wystrzelił i zabił dwie kaczki. Podjąwszy jedną z nich namacał ręką coś twardego; przyjrzawszy się dobrze, dostrzegł drewnianą tabliczkę, przewiązaną sznurkiem do szyi kaczki. Myśliwy zaczął rozpatrywać tę tabliczkę i nareszcie dostrzegł jakby wyrznięte na niej wyrazy, ale już zgładzone. Tabliczka nie była cała a do napisu brakowało dwóch wierszy. Z niewyraźnych słów wyrzniętych na tabliczce rozebrać można było tylko wyrazy: „Czterech francuzów znajduje się w lodowatej pustyni od ... miesiąca, w okropnym stanie, okręta zginęły, siedmiu ludzi uratowano, reszta zatonęła, a trzech zmarli z zimna; ratujcie nas." Oznaczenia miesiąca nie można było rozebrać. Po takowem odkryciu, które zrobiło na miejscowych mieszkańcach wielkie wrażenie, zarządzono polowanie na kaczki, i pomiędzy ubitemi jeden rybak znalazł kaczkę nadzwyczajnej wielkości, na której także przywiązana była drewniana tabliczka, z wyrzniętemi następującemi wyrazami: „Znajdujemy się daleko od Grenlandji, niewiadomo gdzie. Ratujcie, ratujcie, bo nadchodzi zima. Podpisano Kryluf." Chociaż tą razą można było rozebrać wszystkie litery, jednakże niepodobna było domyśleć się, od jakiego czasu znajdują się oni między lodami. Co to za okropna drama?, kto są ci nieszczęśliwi? do kogo należał okręt? dokąd wypada skierować się aby ich ratować — niewiadomo! Czy ktokolwiek w teraźniejszym materjalnym wieku odważy się na taką niebezpieczną wyprawę? Tymczasem w Nowej-Ziemi trwa polowanie w celu powzięcia nowych wiadomości.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie, poczynając od jutra to jest 25 (6) do 27 stycznia (8 lutego) r. b. włącznie, powinny być zapalane o godzinie 5-ej minut 15 wieczorem, a gaszone o godzinie 6-ej minut 15 z rana.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 21	*dziś* rs. 1 kop. 21.
Za frank	„ „ — „ 33 $^1/_2$	„ „ — „ 33 $^1/_2$.
Za złoty reń.	„ „ — „ 68	„ „ — „ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Koncert). Gazeta *Wiest'* pisze, że ósmy koncert symfoniczny ruskiego towarzystwa muzycznego odbył się 17 (29) stycznia, po raz ostatni pod kierunkiem wybornego i bardzo doświadczonego dyrektora Hillera. Na koncercie tym raczyły znajdować się Ich Cesarskie Wysokoście Wielka Księżna Helena Pawłówna i Wielka Księżna Katarzyna Michałówna.

* (Maskarada), która miała miejsce w zeszłą niedzielę w Petersburgu, w teatrze wielkim, zaszczyconą została obecnością Ich Cesarskich Wysokości Wielkich Książąt Włodzimierza i Aleksego Aleksandrowiczów.

* (Projekt w przedmiocie rang wojskowych). *Wsieobszczaja Gazeta* podaje pogłoskę, że projekt zniesienia w służbie wojskowej trzech stopni (podporucznika, sztabs-kapitana i majora), o którym wspominały niedawno *St. Pet. Wied.*, został już aprobowany i ma być wkrótce zatwierdzony, a 19 lutego (3 marca) zostanie on ogłoszony.

* (Kwestja dróg żelaznych). *S. Pet. Wied.* podają projekt poprowadzenia przez gubernję woroneżską takiej linji poprzecznej drogi żelaznej, któraby połączyła pomiędzy sobą budujące się już w Rosji południowej drogi żelazne, idące w kierunku z Moskwy do kresów południowych państwa. Linja projektowa ma iść z Borysoglebska i przecinać drogi moskiewsko-woroneżsko-rostowską i charkowsko-taganrogską, koniec zaś jej ma być koło stacji Łazowej na tej ostatniej drodze, przez co połączy się ona z przyszłą linją sewastopolską. Znaczenie tej nowej linji borysoglebsko-łazowskiej zależy mianowicie na połączeniu dwóch systemów dróg, wiodących z Moskwy do portów południowych: systemu moskiewsko-woroneżsko-rostowskiego z systemem kursko-charkowsko-taganrogskim, w ich częściach środkowych. Założyciele motywują niezbędność takiej linji tem, że najpierw, dwa te systemy, rozchodzące się pomiędzy sobą w średnich swoich częściach na wielką odległość, nie mają dotąd żadnego z sobą związku, i powtóre, że równina bogata i urodzajna gubernji woroneżskiej, z częścią gubernji charkowskiej, pozbawione są stałych i dogodnych dróg komunikacji, tak wodnych jak również lądowych, w kierunku od wschodu ku południo-zachodowi.—*Rig. Ztng.* donosi, że 4 (16) stycznia odbyła się w Wierzbołowie narada pomiędzy prezesami: rady zarządzającej towarzystwa głównego dróg żelaznych ruskich, hr. Strogonowem, i królewskiej dyrekcji drogi żelaznej Prus Wschodnich, von Munius'em, w przedmiocie zaprowadzenia przewozu bez przezwy na drogach żelaznych towarów pomiędzy Moskwą i Eydtkunen. Narada ta, na której znajdowali się także wyżsi urzędnicy obu dróg, doprowadziła obie strony do porozumienia całkiem zadowalniającego, tak, iż wkrótce zapewne wydane zostanie rozporządzenie co do zaprowadzenia ruchu regularnego na pomienionych drogach żelaznych.

* (Jarmark w Charkowie). Gazeta *gub. chark.* donosi, że jarmark tameczny zaczyna się ożywiać. W obecnej chwili nie można jeszcze wykazać obrotów pieniężnych. Powiadają, że pomimo bezdroża, dowóz towarów przewyższa dowóz zeszłorocznego jarmarku.

* (Nowa machina pospieszna). *Pet. Listok* donosi, że jeden z rosjan wynalazł machinę, która podług zdania osób, co widziały rysunek tej machiny i czytały szczegółowy jej opis, przedstawia coś nadzwyczajnego, przechodzącego wszystkie ostatnie udoskonalenia w sztuce drukarskiej. Nowo wynaleziona machina najprzód kosztować będzie prawie w czwórnasób taniej od dotychczasowych machin pośpiesznych; powtóre odbijać może ogromną ilość arkuszy; po trzecie, co najbardziej jest zastanawiające, wymaga czcionek prawie cztery razy mniej w stosunku do ilości jaka dotąd jest używana na arkusz druku. Gazeta *Wiest* podając tę wiadomość, dodaje: „Gotowi byliśmy uważać doniesienie o tym cudzie spółczesnej mechaniki za wymysł fantazji, lecz nam wskazano nazwisko wynalazcy, sztabs-oficera sztabu jeneralnego, znanego w sferach petersburgskich z stanowczości zdania. Budowy tej dziwnej machiny podjął się właściciel znacznego ruskiego mechanicznego zakładu, który przeznaczył pół miljona na uskutecznienie powyższego wynalazku. Powiadają, że machina ta będzie gotowa na przyszłą wystawę rękodzielniczą."

* (Próba aparatu do gaszenia ognia). Na kolei żelaznej mikołajewskiej, koło stacji petersburgskiej, odbyła się 10 stycznia próba aparatu p. Lebiedicwa do gaszenia ognia wodą znajdującą się w tenderze parowozu, i parą — w kotle parowozu. Próba zupełnie się udała; w ciągu 8 minut ugaszony został wielki stos starych suchych pokładów; przyczem zużyto z tenderu tylko 50 stóp kub. wody, t. j. $^1/_4$ część całego zapasu wody. Próba ta przekonała o możności urządzenia każdego parowozu w ciągu pięciu minut w taki sposób, że tenże może

służyć za maszynę parową do gaszenia ognia. (*Birż. Wied.*)

* (Publiczne prelekcje). *Now. Wrem.* pisze: Zgromadzenie artystów w Petersburgu rozpoczęło w tych dniach drugą serję publicznych prelekcij, które czytane są przez znanego naszego znawcę i krytyka muzyki A. N. Sierowa i treści są następującej: „historyczny rozwój ideału opery, jako muzycznego dramatu.” Wszystkich prelekcij będzie sześć (18, 22 i 29 stycznia 5 i 12 lutego). Pierwsza prelekcja 8 stycznia miała charakter popularnej ale nie diletanckiej rozprawy, w której p. Sierow, z właściwą sobie pięknością i ścisłością wykładu, zaznajomił słuchaczy z osnową swych odczytów. Po krótkim wstępie, przytoczywszy zdania o ideałach muzycznego dramatu różnych estetycznych autorów i filozofów zeszłego i terazniejszego wieku, następnie wykazawszy zbliżenie szczytu rozwinięcia opery, w osobach Gluka i Wagnera, z starożytną dramą ateńską, p. Sierow przystąpił do rysu zastosowania ideałów europejskich na gruncie ruskim i skreślił niepodobieństwo odosobnienia ostatniego od historji muzyki w ogólności, historji piśmiennictwa i kultury. Program następnych 5-u odczytów jest następujący: początki opery we Włoszech i pierwsze jej postępy we Włoszech i we Francji (od roku 1600 do 1760). Epoka elementarna, kolebkowa. Przewodnicząca myśl; powtórzenie starożytnej trajedji greckiej. Przeszkody urzeczywistnienia idei; stan muzyki i stan poezji. Opera, jako uroczystość dworska. Przepych widowiska aż do niedorzeczności. (Przykłady). Przewaga solowego śpiewu. Panowanie wirtuozów śpiewaków. Rozkwit tego kierunku w Adolfie Hasse (pierwsza połowa XVIII wieku); przewaga deklamacji w operze francuzkiej. Lully, Ramo, jako poprzednicy Gluka. Fałszywe napuszenie klasyczne, jako konieczny warunek. Rozumne i efektowne teksta Quinault; bezbarwność i nudność tekstów Metastazego, Gluk (1764—1787). Ogromne uznanie tendencij w dojrzałym jego wieku. Reakcja przeciwko panowaniu wirtuozów. Jeszcze starożytne ideały greckie, tą razą już cokolwiek więcej osiągnięte. Spółczesny stan muzyki i literatury. Przegląd dzieł Gluka (Orfeusz, Alcesta, Ifigenja w Aulidzie, Armida, Ifigenja w Taurydzie). Ogólne wnioski: Walka glukistów i piczynistów, jako dowód siły myśli Gluka. Następne koleje opery w Niemczech, Francji i Włoszech (od 1780 do 1815). Ideał Gluka w całej prawie czystości przechodzi tylko do francuzkich jego naśladowców: Cherubini, Mehul i Spontini. W Niemczech i we Włoszech z nadzwyczajnem powodzeniem wyrabiają się różne strony muzyki dramatycznej z coraz większem zatraceniem uznania Gluka. Mozart i jego naśladowcy, Cimarosa, Paeziello, i ich naśladowcy. Znowu pochop włochów do wirtuozów. Rozkwit muzyki instrumentalnej niemieckiej: sonata, kwartet, symfonja (Hajdn, Mozart, Bethowen). Weber i Rossini (1815—1830). Włoskie zamiłowanie piękna; niemieckie zamiłowanie myśli. Antagonizm rażący między operą włoską, a operą niemiecką. Nowa walka. Zwycięztwo Rossiniego. Świetność jego talentu, zachwycająca siła. Reakcja w Niemczech: „Freiszütz,” jeszcze skromny „Singspiel,” „Eurianta,” wielka opera liryczna, nie mająca poprzedniczek w Niemczech co do formy. Uznanie Gluka w zastosowaniu do niefortunnie sentymentalnego przedmiotu. „Oberon,”—krok w tył, bo nie dramat a znowu „Singspiel.” Chwianie się natury Webera. Francuzka wielka opera — pole dla eklektyzmu! Próba eklektycznego pojednania Niemiec z Włochami: „Wilhelm Tell” Rossiniego. Symfonizm Webera i Rossiniego. Mejerbeer (1832 — 1864). Dalszy ciąg eklektyzmu rozpoczętego w operach paryzkich Rosiniego, coraz większy wpływ żywiołu symfonicznego w stylu opery. Mechaniczne zestawienie różnych zasad w stylu Mejerbera. Wielkie jego zalety i wielkie wady. Szukanie efektu z uszczerbkiem nawet szlachetności i wzniosłości myśli. „Robert” pod wpływem romantyczności niemieckiej i ówczesnej francuzkiej, parcjalności do średnich wieków. „Hugonoci” obok wszelkich wad jako nieprzesadzony typ francuzkiej opery historycznej. Celniejsze ustępy „Proroka” i nędzny układ całości, przy braku głównej myśli. W „Północnej gwiaździe,” „Odpuście Ploermel” i „Afrykance” wady są zbyt rażące aby można było mówić o zaletach. Główne tryumfy Mejerbera: koloryt realny i bogactwo instrumentacji. Wpływ Berlioza. Konieczność reakcji przeciw Mejerbera. Wagner (1843—1850). Znowu zupełne uznanie ideału Gluka, ale tą razą wzbogacone: 1) mocniejszym rozwojem sztuki Bethowena; 2) połączeniem kompozytora, poety i filozofa w jednym artyście. Rys życia i działalności Ryszarda Wagnera, jako dowód, że teoretyczne jego idee i reformy dojrzewały w nim wraz z rozwojem zdolności kompozytorskiej, t. j. że opery jego szły swą drogą, a nie w kształcie teoretycznych myśli. „Rienzi”, „Żeglarz”, Tanhejzer”, „Leongrin”. Urzeczywistnienie ideału Wagnera w ostatnich jego dziełach dramatyczno-symfonicznych (1850 — 1869). Liryczna tragedja „Tristan” i „Izolda”; komedja muzykalna „Śpiewacy norymbergscy”. Muzykalno-dramatyczna poema: Tetralogja „Pierścień Nibelungów”. Szczyt twórczości muzycznej ze wszystkich względów. Szczyt sztuki narówni z Palestrino, Bachem i Bethowenem. Potrzeba mówienia w Rosji o ruskiej muzyce dramatycznej, jakkolwiek kraj nasz nie miał dotąd żadnej roli w powszechnej sztuce. Osobiste objaśnienie. Wprowadzenie opery w ruskich zabawach dworskich w połowie zeszłego wieku. Brak samoistnych dążności. Zjawiska udziału pieśni ludowych w muzyce teatralnej. Kawos. Werstowski. Opera-wodewil. Glinka. Kolosalny krok. Genjalność muzyki „Życia za Cara”; zalety i wady „Rusłana i Ludmiły”. Los jaki te opery spotkać może na scenach europejskich. Bałwochwalstwo i jego nieudatność. Dargomyżski i jego „Rusałka”. Więcej prawdziwej dążności do prawdy dramatycznej aniżeli w Glince. Wyższość talentu Dargomyżskiego od jego ideałów: słabe strony „Rusałki”. Możliwy los jej w Europie. Dalsze dzieła Dargomyżskiego. Jeszcze jedno objaśnienie. Spółczesne ideały. Realizm i idealizm. Walka poglądów w publiczności. Epoka przechodnia. Trudność wyboru przedmiotów. Stosunek do zadania. Różność doświadczeń niekiedy rażących. Potrzeba tego chaotycznego biesiadowania. Nadzieje.

* (Zasadzka na złodziei). *Odes. Wiest.* pisze, że pewien jegomość zamieszkały w Odesie, atletycznej budowy, strwoniwszy swój majątek, a nie lubiąc pracować, wymyślił taki środek: latem otwiera on na noc okna swego mieszkania, a zimą nie zamyka okienic od ulicy. Pozostawiając tym sposobem wszelką możność maroderom nocnym, gasi on światło i oczekuje gości. Skoro taki gość wlezie do niego oknem, chwyta go za kołnierz: „dawaj pieniędzy!” Kilku złodziei wpadło już na tę wędkę i opłaciło temu panu za włażenie oknem po 3 lub 5 rsr. za wizytę.

---

* (Kółko polityczne). Podczas gdy Lwów daje stale świadectwo o swem istnieniu szumnemi zgromadzeniami, organizacją klubów, frakcij i towarzystw politycznych,—Kraków, spółubiegający się ze Lwowem w kierowaniu miejscową opinją publiczną, trzymał się dotąd bardzo oględnie i miał jedno tylko stronnictwo konserwatystów, które bez zgromadzeń i narad, wyrażało dość jednomyślnie swe życzenia co do interesów miejscowych. Dopiero w końcu roku zeszłego zawiązało się tam pierwsze towarzystwo polityczne, pod nazwą „kółka politycznego”. Towarzystwo to wytknęło sobie cel: obudzenia życia politycznego i obmyślenia środków legalnych dla rozwoju i obrony interesów społecznych, przyczem pozwala na wynurzanie każdego zdania odrębnego. Członkiem tego kółka może być każdy mieszkaniec Galicji, używający praw obywatelstwa austrjackiego. Pierwsze walne posiedzenie odbędzie się wówczas, gdy liczba członków wynosić będzie 40. Kółko polityczne krakowskie zamierza rozszerzyć swój wpływ zapomocą zgromadzeń, prelekcij publicznych i mów podczas posiedzeń. Nie wiadomo jeszcze na teraz, w jakim kierunku nowe towarzystwo polityczne poprowadzi swą działalność, nie odznaczyło się one bowiem dotąd niczem szczególnem.

* (Teatr ruski.) Dyrektor towarzystwa dramatycznego ruskiego we Lwowie p. Malencki, zamierzał udać się w tych czasach do Czerniowiec, dla dania tam kilku przedstawień. Zamiar ten atoli nie przyjdzie niestety do skutku, a to dla tego, że towarzystwo dramatyczne niemieckie najęło dla siebie na cały karnawał jedyny w Czerniowcach lokal przydatny na scenę, wszystkie zaś inne większe sale przeznaczone są na zabawy i bale karnawałowe. Miejscowa administracja bukowińska nie chciała nawet udzielić koncesji dyrekcji rusko-galicyjskiej, a to dla uchronienia teatru niemieckiego od wszelkiego współzawodnictwa, jakkolwiek w roku 1865 dawane były tam jednocześnie przedstawienia ruskie i niemieckie, następnie zaś rumuńskie.—Subwencja dla teatru ruskiego, wyznaczona przez sejm lwowski w wysokości 3,000 guldenów, ma być dana w 1870 roku teatrowi pomienionemu pod warunkiem trudnym do wykonania. Wydział miejscowy, któremu powierzona została ta sprawa, mianował osobną komisję, która ma śledzić za językiem, kierunkiem i w ogóle za całym trybem rozwoju sceny ruskiej; członkami tej komisji są: dyrektor gimnazjum lwowskiego W. Ilnicki, nauczyciel Kochnianin, Partycki, doktór Suszkiewicz, Palewicz, M. Dyszet i profesor Polański. Z tych członków komisji, pierwszych pięciu, stanowiących zarazem większość, należy stanowczo do partji ikrainamanów; nie dziw przeto, że zaszczyceni oni zostali szczególnemi względami ze strony wydziału miejscowego.

Austrja i ziemie słowiańskie

* (Ministerstwo. — Sprawy czeskie). *Wiedeń, 1 lutego.* Zwołane na wczoraj posiedzenie rady ministerjalnej pod prezydencją cesarza, zostało w ostatniej chwili odwołane i odroczone na dzień dzisiejszy. Stanowcze przeto ukonstytuowanie ministerstwa nastąpi dopiero dziś. Podług wiadomości wiarogodnych, kwestja osób rozstrzygniętą już została wczoraj, i chodzi już jedynie o uzyskanie zatwierdzenia cesarskiego dla nowych ministrów; najważniejszem jest atoli rozstrzygnięcie kwestji, w jakim stosunku nastąpi podział wyższego kierunku spraw policyjnych pomiędzy kanclerstwo państwa i ministerstwo spraw wewnętrznych. Powiadają zresztą, że i pod tym także względem nastąpiło już porozumienie pomiędzy osobami najbliżej interesowanemi, i nie ulega wątpliwości, że ministerstwo przedstawi się we czwartek radzie państwa w swym nowym składzie. (Zamieszczona powyżej depesza z Wiednia z 3-go lutego donosi, że prezes gabinetu p. Hasner przedstawił w tym dniu nowe ministerstwo izbie deputowanych. *P. R.*) Nie wiadomo jeszcze dotąd wcale, jaki będzie program działalności nowego ministerstwa, pomimo iż należy koniecznie porozumieć się do takiego programu, chociażby w tym celu, ażeby głoszona przez ministerstwo obrona przeciw wszelkim napaściom na konstytucję, ujętą została w system ściśle określony. Podług niektórych wskazówek pochodzących ze sfer ministerjalnych, te ostatnie mają być zresztą skłonne do tego, ażeby nie ograniczać się na samej tylko roli biernej. Ministerstwo zamierza mianowicie postawić w radzie państwa jak najrychlej kwestję reformy wyborczej, i jeżeli takowa powiedzie się, chce ono wyciągnąć niezwłocznie konsekwencje tej innowacji, tak, ażeby z początkiem jesieni zgromadzić się mogła nowa izba deputowanych, pochodząca z wyborów bezpośrednich. Jak dalece wskazówki te zostaną urzeczywistnione, przyszłość okaże, lecz jak skoro ministerstwo podejmie się inicjatywy dla dania konstytucji podstaw silniejszych zapomocą zaprowadzenia w niej zmian, to znajdować się ono będzie nieuniknienie na tej samej drodze, którą proponowała mniejszość gabinetu i która uznawaną była w swoim czasie przez stronników bezwarunkowych konstytucji jako droga wiodąca Austrję do zguby. Zresztą, nawet adres uchwalony przez izbę deputowanych, pomimo zachcianek centralistycznych, przypisywanych większości tej izby, jest w osnowie swych myśli pokrewnym uchwale byłej mniejszości gabinetu, jeden bowiem ustęp tego adresu powiada wyraźnie, że bardzo byłoby pożądanem, ażeby zapomocą rozszerzenia ile możności autonomji krajów koronnych, oraz zapomocą innych reform, osiągnięte zostało pojednanie z opozycją stojącą po za obrębem konstytucji.—Zabrano w Pradze ostatniej nocy ogromną ilość plakatów i paszkwilów, w których pięciu pozostałych w gabinecie ministrów przedstawionych zostało wiszącymi na szubienicy. Przysposabianie podobnych paszkwilów pochodzi niezawodnie od indywiduów całkiem podrzędnych, lecz elukubracje podobne przyczyniają się do zwiększenia wzburzenia panującego w stolicy Czech, i z tego powodu rząd jest niezadowolony z tego, że nie powiodło się dotąd policji ująć sprawcę i szerzyciela takich plakatów podżegawczych. Pomiędzy czechami w Pradze panuje już i bez tego znaczne wzburzenie z powodu ogromnego procesu, który rozpoczął się wczoraj przeciw tym indywiduom, które podłożyły kilka miesięcy temu petardę pod gmach dyrekcji policji. Przy śledztwie co do tej sprawy, natrafiono na ślad formalnego sprzysiężenia, i skutkiem tego liczba świadków, którzy mają stanąć w sądzie, jest nadzwyczaj wielka. Ci którzy podłożyli petardę, usiłowali nadaremnie zawikłać w swe projekta kilku z pierwszorzędnych przewódców stronnictw czeskich, i dla tego to powodu wysłuchane będą w sądzie, jako świadkowie, niektóre znakomite osobistości z pomienionych sfer czeskich, między innemi zaś książę Thurn i Taxis. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sprawy galicyjskie). Do *Słowa* lwowskiego piszą z Gorodka: „Dla czego tak wielu rusinów przeszło poprzednio na wiarę łacińską i spolaczyło się? Dla tego, że nie było żadnego ładu oni porządku. W parafji naszego Gorodka, liczącej około 4,000 rusinów, był jeden tylko kapłan, lecz i

ten, jako dziekan-kanonik, objeżdżał komisje, parafianie zaś jego, nie mógłszy doczekać się go, poszli nareszcie chcąc nie chcąc do kościoła katolickiego."—Z Krakowa donoszą *Słowu* co następuje o obchodzie w tem mieście ceremonji Jordanu w uroczystość Trzech Króli: „Za lat poprzednich—pisze korespondent—kiedy odbywało się poświęcenie wody Jordanu w cerkwi drewnianej, każdemu z nas (rusinów galicyjskich) chciało się niemal płakać z powodu zupełnej profanacji naszego obrządku; w tym zaś roku, z powodu zwiększenia się liczby rusinów mieszkających w Krakowie, postanowiono obchodzić tę uroczystość w sposób należyty, t. j. poświęcić wodę na rzece Wiśle. Chóry nasze przyczyniły się także niemało do uświetnienia tej uroczystości: każda pierś ruska starała się śpiewać jak najlepiej, wszyscy bowiem chcieli dać poznać na obcej ziemi swą miłość dla ojczyzny ruskiej. Po liturgji św., procesja posunęła się ku Wiśle; lud gromadził się ze wszech stron, albowiem piękny śpiew, wygłaszany dzielnemi piersiami, rozlegał się w stolicy polskiej i ściągnął zarówno młodych jak i starych, tak, iż znajdowało się na brzegu Wisły od 5 do 6 tysięcy osób. Wielu eks-rusinów uczuło, że byli oni kiedyś rusinami; dowiedzieli się oni, że i w Krakowie jest także cerkiew ruska, i że rusini trzymają się niezłomnie wiary swoich praojców."

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

dnia 24 Stycznia (5 Lutego).

* **(Kuchenne garnki hermetyczne)**, jakie magazyn wyrobów żelaznych i stalowych p. Gayera na Nowym-Świecie w domu zarządu wojennego obok Kopernika obecnie sprowadzać zaczął, w swojej użyteczności i praktyczności już przez znawców ocenione zostały. *Hermetyczna pokrywa gotowanemu rosołowi, lub innej zupie nie dozwala wietrzeć, ewaporować i tracić swej esencjonalności.* O łatwym sposobie ich użycia p. Gayer udziela każdmu chętnej informacji. Obok wszakże garnków tej nowej konstrukcji, znajdują się tu także w wielkim doborze garnki żelazne emaljowane, o których dobre gospodynie już się przekonały, że za niemi przemawia dogodność, moc i taniość. Φ.

Kalendarz.

W niedzielę 25 stycznia (6 lutego), — św. Doroty panny męcz. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 36; zach. o godz. 4 min. 54.

W poniedziałek 26 stycznia (7 lutego), — św. Remualda opata. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 33; zach. o godz. 4 min. 56.

Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 20.°6 R.	o g 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Wczoraj.		
Barometr w milimetrach	762.6	762 7
Termometr Reaumura	—19.°6	— 13.°1
Stan nieba	pogodny.	pogodny.

Największe zimno — 20,°0 R. Najmniejsze zimno — 12,°5 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, na benefis pani B. Marchisio, opera w 3 aktach, **Lukrezia Borgia (Lukrecja Borgja**, przez artystów włoskich.— Osoby: Alfons, książę Ferrary—p. *Rota*; Lukrecja Borgja, jego małżonka—pani Carlotta *Marchisio*; Genaro—p. *De Azula*; Maffio Orsino—pani Barbara *Marchisio*, Apostolo Gazella—p. *Eibl*, Liverotto—p. *Ulbrych*, Oloferno Vitelozzo—p. *Zakrzewski*, Ascanio Petruzzi—p. *Suszyński*—(powyżsi pięciu, kawalerowie weneccy); Gubetta, poufały księżnej—p. *Koziewradzki*; Rustighello, poufały księcia — p. *Cieślewski*. — *Jutro*, w niedzielę, opera **Piękna Helena**.— *Wczoraj*, w piątek, dawano dramat **Zyd**, było osób 883.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Dziś*, w sobotę, komedja w 3 aktach, **Panna Mężatka**. — Osoby: Pułkownikowa—pani *Niewiarowska*; Cecylja—pani *Modrzejewska*; Adolf—p. *Swieszewski*; Major — p. *Królikowski*; Jakób, lokaj pułkownikowej — p. *Szober*; Ignacy, lokaj Adolfa— pan *Adler*;—krotochwila w 1 akcie, **Pafnucy i Narcyz**.—Osoby: Pafnucy—p. *Chomiński*; Aurelja, jego żona — pani *Ostrowska*; Narcyz—p. *Żółkowski*; Małgosia, służąca Aurelji—panna *Żółkowska*. — *Jutro*, w niedzielę, komedja **Radcy pana Radcy**; monodram **Chcesz się żenić**.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Jutro*, w niedzielę, *szósta* **Maskarada**, — w czasie ktorej daną będzie w teatrze wielkim; balet **Wesele w Ojcowie**.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Jutro*, w niedzielę, **Koncert orkiestry warszawskiej** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhne. — Program: I. Polonez inauguracyjny, Stefaniego; „Wspomnienie lasów wiedeńskich", walc Straussa; Serenada na flet i waltornię, Titla; Chłopka polka, Straussa.— II. Uwertura „Si saite le Roi", Adama; „Gaetane" polka-mazurka Ketterera, Kuhnego; Finał aktu 4-go z opery „Hugonoci", Meyerbeera; „Wspomnienie Kazimierzy", mazur Lewandowskiego. — III. Czardas, Schechenego; „Lestasi" walc (na żądanie), Arditiego; Uwertura z op. „Wesołe Kumoszki", Nicolaiego; Galop Dinorah, H. Szulca.—Początek o godzinie $4\frac{1}{2}$.—Cena wejścia kop. 20.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR MAGICZNY (przy ulicy Miodowej w domu Lessera N. 490/1).—*Dziś i codziennie* z wyjątkiem piątków, **Wielki wieczór fantastyczno-wschodni** w nowym zupełnie rodzaju, dany przez profesora *Levieux Galeuchet*, czyli czarnoksiężnika Wschodu. Fizyka, magja, czarnoksięstwo, magnetyzm. — Początek o godzinie 7-ej. — **Ceny zniżone:** za miejsca numerowane—60 kop., za pierwsze miejsce—40 kop., za drugie—20 kop. —NB. *Co niedziela* przedstawienie **dla dzieci** o godzinie 2-ej, po cenie połowicznej.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). —*Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim**. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$ wieczorem.

W SALONACH PRADO (za rogatkami Wolskiemi). — *W niedziele i każde święto*, **Wieczory tańcujące**. — Mężczyzni płacą po kop. 30;— damy w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie.— W każdą *sobotę*, **Maskarada**,— damy mogą być w masce lub bez maski, w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie;—bilet wejścia kop. 75 i na ubogich kop. 5.—Omnibusy z placu Krasińskiego kursują na miejsce po kop. 15 od osoby. — Kontramarkarnia obok sali oranżeryjnej.

* Dnia 23 (4) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 72, wyzdrowiało 53, umarło 8, pozostało 2071 (mężczyzn 1005, kobiet 1066) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 199, kobiet 192.

* Dnia 23 (4) bież. mies. i roku, urodziło się: *chrześcjan:* płci męzkiej 6, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 2, razem 18; —zawarło śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* 6; *starozakonnych* —; — umarło: *chrześcjan:* pł i męzkiej 7, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 19.

Ceny Targowe.

dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — ruble sr.	Korzec od — kopiejki	do — ruble sr.	do — kopiejki
Pszenica	10	56	5	$32\frac{1}{2}$	6	60
Żyto	6	—	3	$63\frac{1}{2}$	3	75
Jęczmień	5	28	2	70	3	30
Owies	3	48	2	5	2	$17\frac{1}{2}$
Groch polny	5	28	3	$12\frac{1}{2}$	3	30
Kartofle	—	—	—	—	—	—

Pud siana od kop. $27\frac{1}{2}$ — 30. Pud słomy od kop. 20 — 25.

Dowozy: Pszenicy 229; Żyta 69; Jęczmienia 52; Owsa 171 czetwerti.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

Petersburg, d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	$29\frac{3}{16}\ \frac{1}{2}$
„ Hamburg „	$26\frac{7}{16}$
„ Amsterdam „	$145\frac{1}{2}$
„ Paryż	307
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-sza „ Premjowa z r. 1864. . . .	156
2-ga „ „ z r. 1866	156
5% Bilety Bankowe	$88\frac{1}{2}$
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs. . . .	149
Obligacje „ „ „	$95\frac{3}{4}$
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej . .	108
„ „ „ „ Wiedeńskiej . . .	$66\frac{1}{2}$
5% Listy Zastawne Ruskie	$107\frac{3}{4}$
Imperjały.	667
Dyskonto.	6%
Bilety bank. 3 em.	—

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 24 Stycznia (5 Lutego) 1870 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	
Dukaty Holenderskie nowe ważne. . .	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—			—
Pruski kurant za 100 tal.	—		—	
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100.	—		—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 00 . .	—	—		—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—		—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—			—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon. .	—		—	—
„ „ „ bez kuponu .	—	—	—	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	86	93	53
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).	92	86	92	53
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	100	50	100	33
Listy likwidacyjne za rs. 100*) . . .	76	79	76	46
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 .	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—		
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100.	—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100. . . .	—			
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100 .	157	—	—	
„ „ z 1866 rs. 100 .	157	50		—
5% Listy Zastaw. Rosji	107	50	107	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—		—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	67	—	66	
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—			—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	72	—	71	17
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 . .	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	107	50
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	102	50
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 .	—	—		—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin . . .	100 Tal.	2 m.	119	55	119	40
„ .	„ „	k. t.	—	—	—	—
Wrocław . .	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk . . .	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . .	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn . . .	1 Ft. St.	3 m.	8	18	—	—
Paryż. . . .	300 Frank.	2 m.	97	95	97	80
Wiedeń . .	150 Zł. W. A.	2 m.	98	40	—	—
Petersburg .	100 Rsr.	3 m.	98	50	98	33
„ . . .	„ „	k. t.	100		99	83
Moskwa . . .	„ „	1 m.	—		—	—
„ . . .	„ „	k. t.	—		—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. $46\frac{2}{3}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs.— k. $71\frac{1}{9}$.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		$74\frac{3}{4}$
Weksle na Warszawę		$74\frac{5}{8}$
„ Petersburg 3 tygodn.		$82\frac{3}{8}$
„ „ 3 miesięczny . . .		$81\frac{3}{4}$
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		$81\frac{5}{8}$
Listy Zastawne 4%.		?$68\frac{7}{3}$
Listy Likwidacyjne.		$57\frac{1}{8}$
Obligacje Skarbowe 4%		$68\frac{1}{8}$
Koleje Rosyjskie.		$91\frac{3}{8}$
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej . . .		$79\frac{1}{4}$
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej . .		$54\frac{7}{8}$
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		$119\frac{3}{4}$
„ „ 2-ej emisji		$119\frac{1}{2}$
5-ta Pożyczka Stieglitza		$66\frac{1}{4}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$82\frac{3}{4}$
Żyto na targu		41
„ na dostawę w jesieni		$41\frac{1}{8}$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 40
„ Hamburg		—
„ Paryż		49
Pożyczka Narodowa		70 40
5% Metaliki		—
Akcje Banku Kredytowego		261 80
Z PARYZA.		
Renta 3%		73 70
Renta Włoska		55 10
Akcje Kredytu Ruchomego		205
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$92\frac{1}{2}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 778. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. o poszukiwaniu zagubionych lub skradzionych listów Zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, że Stanisław Wunster, we wsi Kotłowie pod Ostrowem w Wielkim Księztwie Poznańskiem zamieszkały, utracił Listy Zastawne Okresu 3.

a) Serji 1 lit E. N. 124,170, 127,648.

b) Serji 2 lit. E. Nr. 286,535, wszystkie bez kuponów.

Ostrzega się przeto, że obieg powyższych Listów zakwestjonowany niniejszem zostaje, i że wskutku tego każdy nabywca Listu zakwestjonowanego byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego Listu Zastawnego.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1870 r.

p. o. Prezesa
Jenerał Lejtnant, Gieczewicz.
p. o. Pisarza, Damięcki.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 706. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zmarłych:

1. Aleksandrze Lipińskim właścicielu dóbr Sadłóg w Powiecie Brzeskim.

2. Karolu Baeger, współwłaścicielu gruntu z dóbr Tworki Okręgu Warszawskiego.

3. Grzegorzu Stojanowskim, wierzycielu sumy rsr. 450 mieszczącej się w większej rsr. 4,950 a subintabulowanej na sumie rs. 55,246 kop. 33 w dziale IV pod Nr 33 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 956*c*.

4. Stanisława Wrotnowskiego, współwłaściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 1654*D*.

5. Aleksandrze Manulewiczu Majdanohłu, wierzycielu sumy rs. 6,000 na prawie wieczysto emfiteutycznego posiadania gruntu mórg trzysto-prętowych 187 pręt. 63 z dóbr Dębe Okręgu Warszawskiego, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin, co do Aleksandra Lipińskiego w d. 1 (13) Marca 1870 r. co do Karola Baeger, Grzegorza Stojanowskiego i Stanisława Wrotnowskiego w d. 1 (13) Maja 1870 r., zaś co do Aleksandra Manulewicza Majdanohłu w d. 4 (16) Sierpnia 1870 r., w Kancelarji podpisanego Rejenta, gdzie wszyscy interesenci zglosić się winni z prawami swemi pod prekluzją.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1870 r.
Stanisław Tyrchowski.

N. D. 723. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zasztej śmierci: 1. Julji Orzechowskiej, wierzycielki sumy rsr. 7.500 na dobrach Raków lit. *A. B.* z Powiatu Kutnowskiego w dziale IV wykazu pod Nr. 16 zapisanej. 2. Jana Plichty wierzyciela sum: *a.* rsr. 1041 k. 96½ pod Nr. 17—i *b.* rsr. 825 pod Nr. 18 działu IV na dobrach Byszewo z Powiatu Brezińskiego zabezpieczonych. 3. Teofila Stypułkowskiego, współwłaściciela nieruchomości Warszawskiej Nr. 1696 i 4. Jana Nepomucena Antoniego Feliksa 4 ch imion Żwana, wierzyciela sumy rs. 1,500 pod Nr. 4, oraz współwierzyciela sumy 80.190 kop. 30½ pod Nr 5 działu IV na dobrach Kamienna lit. *A. B. C. D.* i Szczyt lit. *A. B.* z Powiatu Kutnowskiego zabezpieczonych, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których termin na d. 12 (24) Sierpnia 1870 r. w Kancelarji hypotecznej oznaczony został.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1870 r.
Teofil Brzozowski.

N. D. 724. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Po zaszłej śmierci Filipiny z Wisłockich Łochowskiej wierzycielki sum a) rs. 1,800 na nieruchomości Warszawskiej Nr. 2,821 lit. a. pod Nr. 6, b) rs. 2,000 na dobrach Świątniki z powiatu Włocławskiego pod Nr. 6 działu IV zabezpieczonych, oraz c) współwłaścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 2821 lit. B. toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na dzień 12 (24) Sierpnia 1870 r. w kancelarji hypotecznej wyznaczony został.

Warszawa d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r.
Juljan Paklerski.

N. D. 772. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po Antoninie z Milżeckich Wesołowskiej zmarłej dnia 16 Listopada 1869 roku i Józefie Podgórskim zmarłym dnia 15 Kwietnia 1849 roku otworzyły się spadki, do których należą po Wesołowskiej suma 1.575 rsr. na dobrach Zgórsko, w Okręgu i Gubernji Kieleckiej leżących pod Nr. 35 lit. *f*, w dziale IV wykazu hypotecznego intabulowana. Po Podgórskim współwłasność nieruchomości w mieście Kielcach pod Nr. 32 hypotecznym sytuowanej. Do regulacji spadków tych przed podpisanym Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Kielcach dopełnić się mającej, zakreślony został został prekluzyjny na dzień 14 (26) Lipca 1870 roku.

Kielce dnia 6 (18) Stycznia 1870 roku.
Adam Szczepanowski, Rejent K. Z.

N. D. 773. *Pisarz Sądu Pokoju w Ostrołęce.*

1. Po Katarzynie z Karczmarskich i Wincentym małżonkach Szczerbińskich z Ostrowi.

2. Józefie Smolińskiej, właścicielce nieruchomości miejskich w mieście Ostrołęce, ogłasza postępowanie spadkowe, do którego strony interesowane ad 1. w dniu 18 (30) Sierpnia, zaś ad 2, w dniu 19 (31) Sierpnia 1870 roku zgłosić się winny.

Ostrołęka dnia 17 (29) Stycznia 1870 r.
Karpiński.

N. D. 771. Pisarz Sądu Pokoju w Lubartowie.

Z powodu nastąpionej śmierci Symchy Perelmana, właściciela nieruchomości w mieście Łecznie pod Numerami 204 i 298 położonych, toczy się postępowanie spadkowe, o czem zawiadamiając osoby interesowane, termin regulacyjny na dzień 4 (16) Sierpnia 1870 r. wyznaczam.

Lubartów dnia 9 (21) Stycznia 1870 r.
J. Czerniawski.

N. D 775. *Pisarz Sądu Pokoju w Staszowie.*

Po nastąpionej ścierci:

1. Herszjura Dyzerhauz, właściciela domu Nr. 216 w Staszowie.

2. Manasi Wajnberger, współwłaściciela domu Nr. dawniej 29, a teraz 30 w Staszowie.

3. Katarzynie 1-o voto Bestydzińskiej 2-o voto Kostusiewiczowej, wieczycielki sumy rs. 2,925 w dziale IV pod Nr. 5 wykazu hypotecznego na domu Nr. dawniej 30 a teraz 31 w Staszowie.

4. Ciepielskiego Gwalberta wierzyciela sumy rs. 90 w dziale IV pod Nr. 1 wykazu hypotecznego na domu Nr. 17 w Staszowie.

5. Teresy Baradziej współwłaścicielki połowy domu pod Nr. 119 w Stanowie.

Toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego naznaczam termin w swojej kancelarji na dzień 1 (13) Lipca 1870 r.

Starzów d. 16 (28) Stycznia 1870 r.
Rudykowski.

N. D. 78. Pisarz Sądu Pokoju w Radyniu

Po nastąpionej śmierci:

1. Wigdora Tetelbaum, właściciela nieruchomości w mieście Międzyrzecu pod Nr. 27 położonej, i

2. Franciszka Lubańskiego, właściciela nieruchomości w mieście Radyniu pod Nr. 20 położonej, otworzyły się spadki, do regulacji których, termin prekluzyjny na dzień 4 (16) Maja 1870 r. w kancelarji mej wyznaczam.

Radyń d. 18 (30) Października 1869 r.
M. Slubowski.

N. D. 79. Pisarz Sądu Pokoju w Koninie.

Po śmierci:

1. Gedali Kolman. właściciela nieruchomości Nr. 144 w m. Kole, oraz Karola Schönwejs. wierzyciela sumy rsr. 325, w dziale IV pod Nr. 4 tejże nieruchomości ubezpieczonej.

2. Michała Jeske, wierzyciela sumy rsr. 345, na nieruchomości Nr. 318 w m. Kole, do ubezpieczenia podanej.

3. Piotra Nawrockiego, właściciela nieruchomości w m. Koninie pod Nr. 53 przy ulicy Długiej położonej.

4. Lewina Sauberman, właściciela nieruchomości w m. Kole pod Nr. 39 w rynku położonej.

5. Efroima Gotliba Kromrej, i Wilhelma Edwarda Kromrej, właścicieli nieruchomości w m. Kole na przedmieściu Toruńskiem Nr. 248 oznaczonej.

6. Wilhelminy-Justyny z Kromrejów Taubner, właścicielki nieruchomości w m. Kole pod Nr. 302 sytuowanej.

7. Józefa Rypińskiego, właściciela kapitału rs. 300 w dziale IV pod Nr. 12 wykazu hypotecznego nieruchomości w m. Kole pod Nr. 17 położonej ubezpieczonego.

Otworzyły się spadki, do regulacji których, termin na dzień 28 Kwietnia (9 Maja) 1870 roku, w Kancelarji Hypotecznej Sądu w Koninie wyznaczam.

Konin d. 11 (23) Października 1869 r.
2—2 J. Gruszczyński.

N. D. 768. Pisarz Sądu Pokoju w Grójcach.

Z powodu nastąpionej w dniu 29 Listopada 1867 roku śmierci Icka Blass, współwłaściciela domu Nr. 93 w mieście Górze-Kalwarji, tudzież zastawnika i wierzyciela sumy rubli srebrem 1,500 na nieruchomości Nr. 59 w temże mieście położonej, w dziale IV, pod Nrem 4 intabulowanej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznacza się termin w Kancelarji Pisarza tegoż Sądu na dzień 1 (13) Sierpnia r. b. pod prekluzją.

Grójce d 19 (31) Stycznia 1870 r.
1—2 Józef Borowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 769. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję komornego ruchomości, a mianowicie: fortepian, kanapa, 6 krzeseł, 2 fotele i stół, palisandrowe, szafa, komoda, dwa łóżka jesionowe, lustro, rądle, dywan i t. p. rzeczy, w dniu 9 (21) Lutego 1870 r. o godzinie 1 z południa, w domu Nr. 2382 przy ulicy Nowolipki i Karmelckiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 765. Syndycy Masy Upadłości Hipolita Szancer.

Obwieszczają iż 3 (15) Lutego 1870 r. o godzinie 5 po południu sprzedanem zostanie drogą publicznej licytacji więcej dającemu prawo do 11 letniej dzierżawy piekarni parowej przez upadłego Hipolita Szancera w lokalu domu Nr. 1701 lit. A. w Warszawie urządzonej wraz z utensyljami czyli samą piekarnią.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,000 vadium wynosi rs. 600 a rs. 50 koszta czynią.

Sprzedaż powyższa odbędzie się przed W. Sędzią Komisarzem Masy Upadłości Hipolita Szancera, J. A. Krausse w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie, w domu pod liczbą 549 gdzie każdodziennie w godzinach biórowych w kancelarji Podpisarza W. Wiktora Andrychewicza, niemniej u podpisanego Obrońcy w domu pod Nr. 2377 nowym 8 przy ulicy Nowolipki zamieszkałego, przejrzane być mogą warunki licytacyjne.

Warszawa d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r.
Nikodem Rosenblum.

N. D. 766. Prawnie zajęte objekta jako to meble machoniowe, orzechowe, jesionowe, komody, biórka, toaletki, świeczniki, lichtarze, samowary i t. p. oraz różne chustki wełniane, w Warszawie w d. 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. o godzininie 10 rano na Grzybowie, w d. 27 (8) t. m. o godzinie 10 rano na Sewerynowie a o godzinie 11 za Żelazną Bramą i w d. 3 (15) b. m. o godzinie 10 rano na Starem Mieście przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. *Karwowski*, Komornik.

N. D. 764 Prawnie zajęte w drodze egzekucji Sądowej meble machoniowe, palisandrowe, jesionowe, lustra, fortepiany, dywany, obrazy, mosiądz, miedź, garderoba, i bielizna męzka i t. p. przedmiota w d 26 Stycznia (7 Lutego) i 3 (15) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana w rynku Starego Miasta a w d. 29 Stycznia (10 Lutego) r. b. o godzinie 10 z rana na Sewerynowie zaś w d. 30 Stycznia (11 Lutego) na targu Witkowskiego zwanym w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

W. *Suprynie wicz*, K. p. S. A. K. P.

N. D. 738. Podaję do wiadomości, że w d. 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. o godzinie 12 w południe na targu publicznym Grzybów zwanym, i w dniu 2 (14) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe na targu Stare Miasto zwanym, w Warszawie prawnie zajęte ruchomości palisandrowe jesionowe, machoniowe i sosnowe, jako to: biórka, stoły, szafy, fortepjan o 7½ oktawach z fabryki Hofera, kanapy, fotele, krzesła, kantorek, komoda, i t. p. różne przedmiota przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. *Kurman*, Komornik.

N. D. 739. W dniach 26 Stycznia (7 Lutego) o godzinie 10 z rana na placu ś-go Aleksandra, 27 Stycznia (8 Lutego) o godzinie 10 z rana na Targu Muranów i w dniu 3 (15) Lutego r. b. o godzinie 10 z rana na placu ś-go Aleksandra w Warszawie, w egzekucji Sądowej prawnie zajęte ruchomości jako to: różne meble jesionowe, palisandrowe, machoniowe i orzechowe, lustra, dywany, obrazy olejne, kocioł miedziany, samowary mosiężne, fortepjan palesandrowy i t. p. przedmiota przez publiczną licytację sprzedane będą.

M. Magnuski, Komornik.

N. D. 742. W dniu 26 Stycznia (7 Lutego) 1870 r. od godziny 11 z rana poczynając i dni następnych w domu pod Nr. 2849/50 przy ulicy Tamka i Aleksandrja a o god. 12 w południe i 1-szej po południu na placu głównym targowym Sewerynowie, w d. 28 Stycznia (9 Lutego) t. r. o godz. 11 z rana na placu targowym Stare Miasto zwanym, w Warszawie, zaś w d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 r. od godzinie 11 z rana zaczynając w mieście Kutnie przy stacji D. Z. W. Bydgowskiej na placu głównym targowym tegoż miasta, prawnie zajęte różne meble machoniowe, jesionowe, lipowe i olszowe, lustra, lanszafty, garderoba, kasa żelazna ogniotrwała, zegary, towary różne korzenne, bufeta, szkło różne fortepjan, portrety, lichtarze różne i t. p. sprzęty gospodarskie domowe przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan *Orłowski*, Komornik.

N. D. 781. Prawnie zajęte ruchomości w egzekucji sądowej w d. 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. o godzinie 9 rano za Żelazną-Bramą: garderoba męzka, bielizna waliza, zegarek z dewizką złote, i t. p., przez publiczną licytację sprzedane zostaną

S. *Nawrocki*, Komornik p. S. A.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 656. **Likwidator** masy pozostałej po ś. p. **Adolfie Hilscher** w Warszawie, wzywa niniejszem wszystkie osoby prawa jakie mieć mogące, lub należności do tegoż interesu, ażeby z pretensjami swojemi zgłosiły się do niżej podpisanego najdalej do dnia 1 Marca 1870 r. (n. s.), gdyż po tym terminie pozostałość w drodze prawa sukcesorom Adolfa Hilscher wydzielaną i wypłaconą zostanie.

Warszawa d. 22 Stycznia 1870 r.
Carl Breland,
2—3 ulica Senatorska Nr. 472*a*.

N. D. 680. Wydany **Patent** przez Radę Lekarską za Nr. dzien. rady 495 a Nr. księgi dypl 593 z d. 6 (18) Sierpnia 1857 r. na stopień pomocnika aptekarskiego **Władysławowi Roesler zaginął**, znalazca zechce złożyć takowy w Aptece Szpitala Starozakonnych w Warszawie. 2—3

N. D. 743.

DRUGIE RUSKIE TOWARZYSTWO UBEZPIECZENIA OD OGNIA

W St. PETERSBURGU,

założone w roku 1835,

ma zaszczyt podać do publicznej wiadomości, iż w skutek przedstawienia niżej podpisanych **Generalnych Agentów na Królestwo Polskie** zamianowani zostali jako specjalni Agenci:

1. w Gubernji Warszawskiej.

Mikołaj Adelstejn w Warszawie Nr. 585.	Szymon Toeplitz w Kutnie.
M. W. M. Con w Warszawie Nr. 747.	M. Trzcieniecki et Comp. w Aleksandrowie.
August Hakebeil w Warszawie Nr. 2843.	Miron Piotrowicz w Łowiczu.
Markus Lewiński w Włocławku.	

2. w Gubernji Lubelskiej.

Maurycy Fajans w Lublinie.	Romuald Błoński w Krasnymstawie.

3. w Gubernji Płockiej.

Ludwik Flatau w Płocku.	Moritz Grünberg w Przasnyszu.

4. w Gubernji Kaliskiej.

A. Kempiński w Kaliszu.	Józef Cohn w Wieluniu.
Hayman Sander w Koninie.	M. Schiffer w Turku.
Ludwik Gottheiner w Sieradzu.	Dyonizy First w Łęczycy.

5. w Gubernji Kieleckiej.

Herman Hiller w Kielcach.

6. w Gubernji Radomskiej.

Jakób Sterling w Radomiu.	Bonifacy Machnicki w Olkuszu.

7. w Gubernji Siedleckiej.

Apolinary Próchnicki w Siedlcu.

8. w Gubernji Petrokowskiej.

N. Szancer w Petrokowie.	Renryk Barthels w Łodzi.
Emanuel Goldman w Częstochowie.	

9. w Gubernji Suwalskiej.

S. Tobołowski w Kalwarji.	Łazarz Rozenthal w Suwałkach.
L. Skiebelski w Sopockinach.	

10. w Gubernji Łomżyńskiej.

E. Efron w Łomży.

Skutkiem zwinięciu Instytucji krajowej Ubezpieczenia ruchomości od ognia, stosowie do Najwyżej zatwierdzonego postanowienia z dnia 5 Listopada 1869 r. udzielone zostało Ruskim Towarzystwom wyłączne prawo przyjmowania tego rodzaju ubezpieczeń bez wszelkiego oddzielnego na to Rządowego pozwolenia.

Towarzystwo przy swym kapitale zakładowym w zupełności zniesionym, Znacznym rezerwowym funduszu i rozgałęzionych stosunkach reassekuracyjnych z pierwszorzędnemi Towarzystwami zagranicznemi, a głownie z **Towarzystwem Magdeburgskiem,** przedstawia zupełną rękojmię do spełniania zobowiązań względem ubezpieczonych przyjętych. Towarzystwo w razie sporów podaje się wyrzeczeniu Sądów Królestwa.

Generalni Agenci:

Kronenberg, Nelkenbaum et Comp.

Ulica Niecała Nr. 614*h*.

N. D. 681.

Z powodu fałszywych wieści, mam zaszczyt podać do wiadomości publicznej, iż przeszło od lat dwudziestu zajmuję się interesami asekuracyjnemi i takowe nadal prowadzę nieprzerwanie, zwłaszcza, iż władza nikomu monopolu nie przyznała i nikogo nie ogranicza w wyborze towarzystw prawem dozwolonych.

MAKSYMILJAN RUBINSTEIN

Agent Generalny Ubezpieczeń

Agent przysięgły Giełdy.

Nalewki Nr. 2239 (7).

N. D. 529.

GENERALNA AGENCJA UBEZPIECZEŃ MIKOŁAJA ROTWAND

W WARSZAWIE

przy ulicy Elektoralnej Nr. 745/6 (nowy 4).

Z powodu częstego zgłaszania się do bióra mego interesantów z zapytaniem, czy mogę dla nich jak dawniej załatwiać ubezpieczenia, w którem z zagranicznych Towarzystw, uważam za obowiązek podać do wiadomości powszechnej, iż na podstawie § 1 Nawyższego Ukazu z dnia 24 Października (5 Listopada) 1869 r. ubezpieczenia od ognia, tudzież transportów tak wodnych jak i lądowych w kraju tutejszym mają prawo przyjmować Towarzystwa w Cesarstwie egzystujące, z zagranicznych zaś te tylko, które otrzymały do tego upoważnienie od Rządu, a ponieważ dotąd żadne Towarzystwo zagraniczne upoważnienia takiego nie uzyskało, zatem w Towarzystwach zagranicznych, jako to: Austrjackich, Pruskich, Angielskich lub też Krakowskich ubezpieczenia załatwionemi być nie mogą.

Mikołaj Rotwand.

3 - 6

N. D. 111.

PROGRAM WYSTAWY ZWIERZĄT STOWARZYSZENIA ROLNICZEGO

W PITSCHEN.

Uroczystość ta odbędzie się dnia **18 Maja 1870 r.** Obok **wystawy premjowanych wszelkich gatunków zwierząt,** umieszczane będą wytwory wszystkie leśne, ogrodowe i wszelkiego rodzaju wyrobów rolniczych, również odbędzie się **losowanie** zwierząt i narzędzi rolniczych.

Wszelka konkurencja dozwolona, i uprasza się obywateli wszystkich, aby w wystawie tej liczny udział przyjąć zechcieli.

Zwierzęta na wystawę przeznaczone, dla systematycznego uporządkowania, winny być najdalej do **1 Maja** 1870 r. u Burmistza **Griemberga** zameldowane.

Przy wejściu na miejsce wystawy udzielony będzie numer dla przedmiotu wystawionego.

Zwierzęta chore nie mogą być wystawiane.

Przyprowadzenie zwierząt musi nastąpić przed 8-mą rano.

Od 8-ej do 9-ej rano odbędzie się wybór zwierząt premjować się mających i do nabycia.

Sprzedający, obowiązany jest na własny rachunek i ryzyko mieć dozór nad zwierzętam aż do czasu przejścia ich przez Komisją, i zdać ich w porządku.

Zapłata umówionej ceny kupna, następuje za pośrednictwem przekazu na kassę, która może być odebraną w godzinach po południowych w biórze p. **C. F. Kosińskiego.**

o 9 rano Otwarcie Wystawy.

o 12 w poł. Rozdanie Premji i przeprowadzenie premjowanych zwierząt.

o 1 po poł. Losowanie.

o 2 „ Wydanie wylosowanych zwierząt.

Zwierzęta wygrane i natychmiast nie odebrane za zwrotem losu, będą utrzymywane przez p. **C. F. Kosińskiego** na koszt i ryzyko wygrywającego.

Jeżeli wylosowane zwierzę nie będzie odebrane do 25 Maja, to takowe będzie sprzedane a wpływ po potrąceniu kosztów utrzymania przejdzie na rzecz kasy zjednoczonej.

Programy, Karty wejścia po 2½ sr. gr., Losy po 10 sr. gr., bileta na trybunę po 10 sr. gr. są do nabycia w każdej chwili u p. **Kosińskiego;** w domu zaś wystawy w kasie i w miejscu wystawy.

Sprzedający losy, otrzymają 10% rabatu; losy nie sprzedane, muszą być zwrócone do 4-go Maja.

Nabywający los ma wolny wstęp do dalszych oddziałów wystawy. Bileta na trybunę muszą być osobno nabywane.

Uprasza się, aby losy, karty wejścia i bilety do trybuny widocznie były noszone.

Członkowie Komisji mający nadzór, nosić będą kokardy i rozporządzeniom ich nie potrzeba się sprzeciwiać.

O 4-ej po południu będzie obiad w Hotelu „pod Złotym Orłem" po 1 tal.

Zameldowania przyjmują się do 15 Maja u p. **C. F. Kosińskiego** i właściciela hotelu **Przyrembel.**

Urzęda Sędziów raczyli przyjąć PP. v. Cramon-Schurgast, v. Damnitz z Sternalitz, Jeneralny Sekretarz W. Korn z Wrocławia, Neide z Jeschnitz, v. Schack z Weidenbach, Dzierżawca Seifert z Resenthal, Radca Tajny Settengast z Proskau, Dyrektor Sprawiedliwości Hrabia Stielfried z Leubus.

Pitschen 1 Stycznia 1870 r.

Członkowie Komisji Wystawy Zwierząt:

von Gülich. Heider. Griemberg. Haselbach. Kölling. C. F. Kosiński. v. Jordan.

N. D. 362.

KANTOR INTERESÓW BANKIERSKICH MAURYCEGO NELKEN

na Krakowskiem Przedm. i na Nowym Świecie.

Sprzedaje następujące **Pożyczki Premjowe loteryjne** przez Rządy zagwarantowane:

Austrjacka 5% z roku 1860.

Obligacje są wystawione na 500 i 100 florenów, kosztują za 500 flor. około rs. 350½ za 100 fl. około rs. 72. Ciągnienie odbywa się cztery razy do roku. Najbliższe ciągnienie przypada w dniu 1 Lutego 1870 r.

Większe wygrane są: **flor. 300,000 50,000, 25,000, 10,000** i inne.

Austrjacka z roku 1864

Każdy los jest całkowity na flor. 100, lub w połówkach po flor. 50, kosztują około rs. 82 za 100 fl. i rsr. 41 za 50 fl. Ciągnienie odbywa się pięć razy do roku. Najbliższe ciągnienie przypada w dniu 15 Kwietnia 1870 r

Większe wygrane są: **flor. 250,000, 220,000, 200,000** i **100,000** i inne.

Badeńska pożyczka premjowa z r. 1845.

Obligacje wystawione są na florenów 35, cena każdej około rs. 41. Cięgnień jest 4 do roku, najbliższe ciągnienie przypada w dniu 31 Marca 1870 r.

Większe wygrane są **flor. 40,000, 10,000, 4,000** i inne.

Brunszwicka pożyczka z roku 1869.

Obligacje wystawione są na talarów 20. Cena obecna około rs. 23½. Ciągnień jest 4 do roku. Najblizsze ciągnienie przypada w dniu 1 Lutego 1870 r.

Wygrane większe są: **tal. 80,000, 40,000, 20,000, 6,000** i inne.

Szwedzka pożyczka z roku 1869.

Losy wystawione są na talarów 10. Cena obecna wynosi około rs. 16. Ciągnień jest dwa do roku. Najbliższe ciągnienie przypada w dniu 1 Maja 1870 r.

Większe wygrane są **tal. 16,000, 14,000, 8,000** i inne.

Plany i Tabele ciągnień powyższych pożyczek premjowych, są do przejrzenia w moich Kantorach, które zarazem **skupują Kupony i spłacają wygrane,** padłe na te pożyczki.

3 3

MAURYCY NELKEN.

W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 696. *Калишское Губернское Правленіе.*

Житель города Домбе, Кольскаго Уѣзда Марекъ Раухъ, (онъ же Рейхъ) въ прошломъ году бѣжалъ за границу.

Вслѣдствіе сего, Калишское Губернское Правленіе предлагаетъ всѣмъ подвѣдомственнымъ властямъ Калишской Губерніи, а равно проситъ Губернскія Правленія прочихъ Губерній Царства Польскаго, распорядиться розысканіемъ его Марка Раухъ а въ случаѣ розысканія онаго, поступить по закону. При чемъ присовокупляется, что неявка Рауха въ шестинедѣльный срокъ со дня припечатанія статьи, будетъ доказательствомъ отсутствія его изъ Царства Польскаго.

Г. Калишъ, 17 Января 1870 года.
1—1 Совѣтникъ, (. . . . .).

N. D. 749. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя гмины Волька, дер. Коросево, Сувалкскаго уѣзда, Антона Бакуневича, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 20 дня 1870 года.
1—1 за Совѣтника. Хилинскій.

N. D. 720. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу бывшаго Виштынецкаго Почтъ-Экспедитора, Владислава Максимиліяна Гейдукевича, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 19 дня 1870 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 718. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя Волковышскаго Уѣзда, Войткобольской гмины, конскрыпта, Ивана Готлиба Вежера, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 19 дня 1870 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 717. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу, жителей города Виштынца, Волковышскаго Уѣзда, Антона Шостаковскаго, Ивана Череховича и Осипа Черниса, чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 19 дня 1870 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 719. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей города Виштынца, Волковышскаго уѣзда, конскыптовъ: Антона Канвайця и Якова Рутковскаго, чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 19 дня 1870 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 750. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу, жителей гмины Свенто-Езіоры, Сейнскаго Уѣзда, Арона Пахцярскаго, Орка Калманскаго и Абрама Лейбу Александра или Контора, чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 20 дня 1870 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D 751. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей города Маріамполя евреевъ, Лейбу Каплана и Беніямина Девонискаго, чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Января 20 дня 1870 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 670 *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей Кальварійскаго Уѣзда, гмины Яново; Андрея Славицкаго, съ женою и 5 дѣтьми, Андрея Зенолиса, Ѳому Матулевича, Антона Гарбуга, Ивана Гавенаса, Адама Биндака, Іосифа Славицкаго, Егора Надямка, Адама Шауриса, евреевъ: Шмуила Михаловскаго, съ женою и двумя малолѣтними дѣтьми, Давида Англовскаго, Кадыша Витемберга, жителей города Сплино, Тевеля Френкеля, съ женою Эстерою, сыновьями: Лейбою, Зунделемъ, Шоломомъ и дочерьми: Меркою и Ханою, Шимеля Флакшана, Янкеля-Мовшу Грабовскаго, Орку Рубинскаго, Церальи Крулевича, Израиля Бялоцкаго Ицку Беренштейна, Іоселя Беренштейна, Эноха Бялоцкаго съ женою Гиткою, Дынса Кэхало, Гиршу Грабовскаго, Янкеля Крулевича, Нахмана Этельзона, Беніямина Крулевича и Казиміра Яновича, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Февраля 15 дня 1870 года.
за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 675. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI (объявляетъ, что 11 Декабря 1869 года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Каупе о выдачѣ иностранцамъ Эллису Рауланду и Вильяму Читаму 3-лѣтней привилегіи на приборъ для запиранія заслонокъ, регулирующихъ притокъ газообразныхъ или жидкихъ тѣлъ.
1—3 16 Января 1870 года.

N. D. 676. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Своде Зак. Т. XI) объявляетъ, что 16 Декабря 1869 года поступило въ оный прошеніе Самарскиго колониста Эйферта о выдачѣ иностранцу Пилсу 10-лѣтней привилегіи на усовершенствованныя краны и клапаны.
1—3 16 Января 1870 года.

N. D. 677. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 11 Декабря 1869 года поступило въ оный прошеніе Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Н. Путилова о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на новый способъ обработки чугуна для разнаго рода отливокъ.
1—3 16 Января 1870 года.

N. D. 678. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI), объявляетъ, что 30 Декабря 1869 года поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Р. Ф. Ферли о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на локомотивы и вагоны новой системы и на особы способъ ихъ сцѣпленія.
1—3 16 Января 1870 года.

N. D. 679. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI). объявляетъ, что 12 Декабря 1869 года поступило въ оный прошеніе Гг. К. Гардеръ и Ком. о выдачѣ иностранцамъ Генриху Гардеръ и Рудольфу Пиппе 5-лѣтней привилегіи на дымогарный аппаратъ, подъ названіемъ: „оксигенаторъ".
1—3 16 Января 1870 года.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 674. Sąd Pokoju w Sandomierzu Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania Prokuratorji w Królestwie Polskiem, o wywołanie do nowej regulacji hypoteki nieruchomości w mieście Sandomierzu powiecie Sandomierskim gubernji Radomskiej pod Nr. 1, 22, 76, 65, 67, 71, 75, 77 i 78 położonych dawniej do kapituły Sandomierskiej należących, a obecnie skutkiem Najwyższego Ukazu na Skarb Królestwa przeszłych.

Uwiadamia interesentów że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym d. 29 i 30 Kwietnia (11 i 12 Maja) 1870 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali, i w dokumenta, prawa ich udowadniające opatrzyli się.

Ostrzega się oraz że nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciele nieruchomości wywołanych w terminie do regulacji nie stawili się, ciżna żądanie któregokolwiek z interesantow na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazani zostaną i podług art. 150 tegoż prawa utraca wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jakie wskutek aktów regulacji wydane będzie nastąpi, dnia 1 (13) Maja 1870 r. i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszeniu jej przytomnymi być powinni.

Sandomierz d. 16 (28) Stycznia 1870 r.
Pisarz, W. Piramowicz.
Podsędek, Woliński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 527. *Калишская Казенная Палата.*

Поставляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 12 числа Февраля мѣсяца 1870 г. будутъ производиться изустные торги на отдачу въ трехъ-лѣтнее арендное содержаніе сбора съ тарифнаго моста въ г. Сѣрадзѣ начиная (in plus) отъ суммы 1,950 руб. 75 коп. Желающіе учавствовать въ торгахъ могутъ подавать свои заявленія въ запечатанныхъ конвертахъ и обязаны представить въ Палату залогъ равняющійся $^1/_{10}$ чисти суммы предложенной къ торгамъ, наличными деньгами, или процентными бумагами принимаемыми въ залогъ. Лицо, за которымъ торги останутся должно пополнить его до размѣра $^1/_5$ части суммы предложенной имъ на торгахъ.

Отступающимъ же отъ торговъ, залоги тотъ часъ будутъ возвращены. Торговыя условія могутъ быть разсматриваемы до дня торговъ въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Калишской Казенной Палаты.

Форма декларяціи.

Вслѣдствіе объявленія Калишской Казенной Палаты, симъ обязуюсь взять въ аренду доходъ съ мостоваго сбора на рѣкѣ Вартѣ при городѣ Сѣрадзѣ за сумму . . . . руб. . . . . коп. (прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондиціи, которыя мнѣ вполнѣ извѣстны; квитанцію N. казначейства на уплаченный залогъ въ суммѣ руб. сер. . . . прилагаю; а за полученіемъ таковой, въ случаѣ если торги не останутся за мною лично явлюсь (или о высылкѣ оной на мой счетъ въ N. прошу). Постоянное мое жительство въ N. Писалъ въ N. числа, мѣсяца и года.

Г. Калишъ, Января 12 дня 1870 года.
2—3 Управляющій, (. . . . . .).

N. D. 409. *Плоцкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что 10 (22) Февраля 1870 г. въ присутствіи ея, начиная съ 12 часовъ, будутъ производится изустные (in plus) торги, на отдачу въ аренду Фермы Неглосы подъ Плоцкомъ, съ 29 Февраля (1 Марта) 1870 г, по 20 Мая (1 Іюня) 1882 г. Торги начнутся отъ годичной платы 108 р. 94$^1/_2$ к. Всякій желающій приступить къ торгамъ, долженъ представить квалификаціонное свидѣтельство требуемое для содержанія казенныхъ имѣній, и на залогъ 100 р. наличными деньгами или процентными бумагами, по нарицательной ихъ цѣнѣ.

Прочія условія, могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

г. Плоцкъ Января 3 дня 1870 года.
за Завѣдывающаго Отдѣленіемъ, Костржембскій.
2—3 Дѣлопроизводитель, Вундерлихъ.

N. D. 413. Калишская Казенная Палата.

Поставляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что назначены Кольскимъ Уѣздномъ Начальникомъ, на 30 Января с. г. торги на отдачу въ аренду мостовъ на рѣкѣ Вартѣ подъ городомъ Коломъ, будутъ производиться не въ Уѣздномъ Управленіи, а въ Калишской Казенной Палатѣ, того же числа въ 12 часовъ утра, на условіяхъ объявленныхъ уже Начальникомъ Кольскаго Уѣзда.

г. Калишъ Января 3 дня 1870 года.
2—3 Управляющій, (. . . . .)

N. D. 414. Калишская Казенная Палата.

Поставляетъ симъ новсеобщее свѣдѣніе, что назначенные Конинскимъ Уѣзднымъ Начальникомъ на 29 Января с. г. торги на отдачу въ аренду мостовъ на рѣкѣ Вартѣ подъ Кониномъ, будутъ производитсься не въ Уѣздномъ Управленіи, а въ Калишской Казенной Палатѣ того же числа въ 12 часовъ утра, на условіяхъ объявленныхъ уже Начальникомъ Конинскаго Уѣзда.

г. Калишъ Января 3 дня 1870 года.
2—3 Управляющій, (. . . . .)

N. D 553. *Комитетъ по устройству шоссейной дороги между городомъ Плоцкомъ и колоніею Машево, Плоцкаго Уѣзда, Плоцкой Губерніи.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Плоцкаго Уѣзднаго Управленія 10 (22) Февраля 1870 года, въ 12 часовъ утра будутъ производиться, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, публичные торги (in minus), на постройку съ подряда шоссейной дороги между городомъ Плоцкомъ и колоніею Машево, на протяженіи 948$^1/_2$ погонныхъ саженъ, отъ смѣтной суммы 9,176 руб. 50$^1/_4$ коп. сер. Запечатанныя объявленія, будутъ принимаемы до 12 часовъ. Подрядъ останется за лицомъ потребовавшимъ въ объявленіи самой меньшей платы.

При представленіи запечатаннаго объявленія должны быть приложены на залогъ 1,000 руб. сер. или казначейская квитанція на эту сумму.

Желающіе предварительно ознакомиться съ условіями подряда могутъ обращаться за полученіемъ нужныхъ имъ свѣдѣній къ Предсѣдателю Комитета, Начальнику Плоцкаго Уѣзда Коллежскому Совѣтнику Солнцеву въ гор. Плоцкѣ, въ домѣ Уѣзднаго Управленія.

Объявленія должны быть написаны по прилагаемой формѣ, на гербовой, надлежащаго достоинства бумагѣ, безъ подчистокъ или поправокъ, четко и съ приложеніемъ документовъ удостовѣряющихъ, что лицо подающее объявленіе имѣетъ право приступить къ торгамъ и подрядамъ. Объявленія поданныя безъ соблюденія сихъ условій Комитетомъ приняты не будутъ.

Форма объявленія.

Я ниже подписавшійся симъ объявляю Комитету по устройству дороги между городомъ Плоцкомъ а колоніею Машево, Плоцкаго Уѣзда, Плоцкой Губерніи, что желаю взять на себя подрядъ постройки шоссейной дороги между городомъ Плоцкомъ и колоніею Машево на протяженіи девятисотъ, сорока восьми съ половиною погонныхъ саженъ, за сумму такую-то (сумма должна быть написана буквами, а не цифрами) и обязуюсь исполнить работы согласно торговымъ условіямъ. Документы, удостовѣряющіе, что я имѣю право приступить къ торгамъ и подрядамъ, а равно и залогъ тысячу рублей серебромъ (или квитанцію N. казначейства, удостовѣряющую, что мною внесено на залогъ тысяча рублей серебромъ при семъ прилагаю. Въ случаѣ если подрядъ за мною неостанется, прошу Комитетъ представляемый мною залогъ, за вычетомъ почтовыхъ издержекъ, выслать мнѣ по мѣсту моего жительства.

Званіе, имя, отечество и фамилія.

Жительство имѣю N. Губерніи N, Уѣзда въ городѣ или деревнѣ, улица N. домъ такого то или N.

Адресъ
въ городъ Плоцкъ.
Въ Комитетъ по устройству шоссейной

дороги между городомъ Плоцкомъ и колоніею Машево, чрезъ Начальника Плоцкаго Уѣзда.

Г. Плоцкъ, Января 14 дня 1870 года.

Предсѣдатель Комитета,
Колежскій Совѣтникъ, Солнцевъ.

N. D. 631. *Окружное Интендантское Управленіе.*

Въ Варшавскомъ Военно-Окружномъ Совѣтѣ будетъ производенъ, 26 Января 1870 года, рѣшительный торгъ, безъ переторжки, на перевозку казенныхъ вещей изъ магазиновъ Варшавскаго Интендантскаго склада: Варшавскихъ, Брестъ Литовскихъ и Новогеоргіевскихъ, и медикаментовъ изъ Варшавскаго аптечнаго магазина, въ періодъ съ 1 Января 1870 по 1 Января 1872 года.

Условія на перевозку вещей и медикаментовъ, а также подробное объявленіе Главнаго Интендантскаго Управленія, желающіе могутъ читать въ Варшавскомъ Окружномъ Интендантскомъ Управленіи, ежедневно, въ присутственное время.

Г. Варшава, 17 Января 1870 года.

Окружной Интендантъ,
2—3 Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.

N. D 746. *Ивангородская Военно-Исправительная Рота.*

Въ Ивангородской Военно-Исправительной ротѣ производиться издѣліе корзынъ и корзинокъ разныхъ сортовъ и для разныхъ употребленій довольно изящной и красной работы; издѣліе производиться изъ крутовъ и корнѣй выдѣлываемыхъ на машинахъ; бѣляна и форму выдѣлываемыхъ корзинъ и корзинокъ никогда нетеряются. Желающіе пріобрѣсти подобные издѣлія оптомъ для распродажи или же на штуки могутъ получить ихъ на мѣстѣ въ крѣпости Ивангородъ. Заказы надобнаго издѣлія въ передъ принимаются.

Кр. Ивангородъ, 20 Января 1870 года.

и. д. Начальника Роты,
Штабсъ-Капитанъ, (. . . . . . .).

N. D. 774. *Виленское Городское Полицейское Управленіе.*

На основаніи 63 ст. X. т. Зак. гражд., вызываетъ въ присутствіе свое жителя гор. Липска (Царства Польскаго) Давида Зельмановича Финкельштейна, или наслѣдниковъ его, для предъявленія ему иска, по крѣпостному заемному письму въ 3,000 р., Статскаго Совѣтника Ѳедора фонъ Эрцъдорфъ Купфера, въ мѣсячный срокъ, считая срокъ сей, съ перваго припечатанія вызова; въ случаѣ же неявки въ означенный срокъ, Полицейскимъ Управленіемъ сдѣлано будетъ распоряженіе, о взыскании долга и безъ отзыва должника, а за тѣмъ никакія возраженія на неправильность, по сему дѣлу, не будутъ приняты отъ Финкельштейна.

Г. Вильно, Декабря 31 дня 1869 года.

1—3 Членъ присутствія, (. . . . . .).

N. D. 747. *Управленіе Акцизными Сборами 1 Округа Калишской Губерніи.*

1-й Округъ Калишскаго Акцизнаго Управленія объявляетъ, что выданный жителю гор. Калиша изъ Калишскаго Казначейства патентъ отъ 29 Декабря 1859 года за № 1169 на раздробительную продажу питей въ шинкѣ въ гор. Благики, Калишской Губерніи и Уѣзда срокомъ съ 1 Января по 1 Іюля 1870 года утерянъ, въ замѣнъ котораго выданъ ему Коттутѣмъ же казначействомъ копія.

Г. Калишъ, Января 21 дня 1870 года.

Надзиратель 1-го Округа,
1—1 Поповъ.

N. D. 748. *Начальникъ Бѣльскаго Уѣзда.*

Вслѣдствіе распоряженія Сѣдлецкаго Правленія отъ 27 Декабря 1869 г. № 7443, объявляетъ симъ, что 24 Февраля с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи Бѣльскаго Уѣзднаго Управленія, въ третемъ срокѣ будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу съ подряда постройки въ городѣ Коднѣ деревянной еврейской бани, отъ 861 р. 45 к. исчисленной по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ отъ 28 Мая 1869 г. смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны къ сему времени подать объявленіе, составленное по приложенной у сего формѣ, и представить въ залогъ $^1/_{10}$ часть торговой суммы т. е. 86 р. 15 к. или квитанцію Казначейства во взносѣ въ оне сей суммы.

Залогъ этотъ неустоявшемуся при торгахъ, будетъ тотчасъ возвращенъ, тогда какъ залогъ лица, за коимъ будутъ утверждены торги, подлежитъ передачѣ въ депозитъ Окружнаго Казначейства, въ обеспеченіе исправнаго производства работъ.

Объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ въ 30 к., чисто, ясно и безъ всякихъ подчистокъ.

Послѣ назначеннаго для торговъ срока, объявленія приняты не будутъ.

Торговыя условія могутъ быть разсмотрѣны въ Уѣздномъ Управленіи въ Городскомъ Дѣлопроизводствѣ, во всякое время, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начаальника Бѣльскаго Уѣзда отъ

№ симъ заявляю, что желая произвести работы, соглосно утвержденной смѣтѣ и плану, по постройкѣ въ городѣ Коднѣ деревянной еврейской бани, за сумму N. (прописью и цифрами) принимаю на себя всѣ условія, предъявленныя мнѣ до открития торговъ.

Кассовую квитанцію, въ представленіи залога въ размѣрѣ 86 р. 15 к. у сего прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ не признанія за мною торговъ, самъ лично таковой залогъ обратно получу, или же крошу отправить таковой на мой счетъ по почтѣ въ N.

Постоянное жительство мое въ N. писалъ въ N. мѣсяца N. чисба N. 1870 г. (подписоть имя и фамилію.)

г. Бѣла дня 21 Января 1870 года.

1—1 Начальникк Уѣзда, (. . . .)

N. D. 390. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи предписанія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 24 Ноября 1869 г. за № 7453, Кольское Уѣздное Управленіе симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго 12 (24) Февраля с. г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ постройки двухъ мостовъ въ городѣ Сомпольнѣ отъ суммы исчисленной по утвержденной смѣтѣ 570 руб. 20 коп. сер. (in minus).

Желающіе участвовать въ торгахъ могутъ разсматривать условія и смѣту въ семъ Управленіи ежедневно въ присутственные часы.

Объявленія должны быть писаны по прилагаемой формѣ.

Г. Коло, 7 Января 1870 года.

Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .).

Форма декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Кольскаго Уѣзднаго Управленія отъ 7 Января с. г. за N. 149 обязываюсь взять въ подрядъ постройку двухъ мостовъ въ городѣ Сомпольнѣ за сумму . . . руб. . . . коп. (прописью) подвергая себя условіямъ торговыхъ кондиціи, которыя мнѣ въ полнѣ извѣстны, квитанцію на уплоченный залогъ при семъ прилагаю, и за полученіемъ таковаго лично явлюсь (или о высылкѣ на мой счетъ по почтѣ прошу).

(Подписать имя и фамилію и показать мѣсто жительства).

N. D. 695. *Влоцлавское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Варшавской Казенной Палаты отъ 14 Январк с. г. за № 158 въ канцеляріи здѣшняго Управленія въ дер. Сухійкержъ Влоцлавскаго Уѣзда 10 (22) Февраля с. г. въ 10 часовъ утра въ присутствіи Старшаго Надлѣсничаго будутъ производиться публичные торги (in plus) на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ здѣшняго лѣсничества предположенныхъ на 1869 годъ и раздѣленныхъ по дѣлянкамъ.

Торги начнутся отдѣльно по каждой дѣлянкѣ какъ слѣдуетъ:

I. Въ дачи Клотно:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 55 руб. 69 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 103 руб. 14 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы 122 р. 32 коп.
4. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 126 руб. 15 коп.
5. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 172 руб. 31 коп.

II. Въ дачи Явы:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 256 руб. 10 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы 169 р. 35 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 177 руб. 51 коп.
4. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 264 р. 38 коп.
5. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 138 руб. 54 коп.

III. Въ дачи Руда:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 93 р. 25 коп.
2. Долянка отъ оцѣночной суммы, 105 р. 57 коп.

IV. Въ дачи Сволярске

1. Делянка отъ оцѣночной суммы, 116 р. 15 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 125 р. 58 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 52 р. 64 коп.

V. Въ дачи Куково:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 114 р. 73 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы 173 р. 7 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 191 р. 58 коп.

VI. Въ дачи Плантощизна:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 49 р. 78. коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 90 р. 61 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 78 р. 67 коп.
4. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 89 р. 37 коп.
5. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 102 р. 1 коп.

VII Въ дачи Радышинъ:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной сумму, 129 р. 91 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 208 р. 1 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 105 р. 44 коп.

VIII. Въ дачи Выдонь:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 272 69 коп
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 347 р. 81 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы 207 р. 44 коп.

IX. Въ дачи Островы:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы 218 р. 15 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 241 р. 99 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 212 р. 52 коп.
4. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 179 р. 27 коп.

X. Въ дачи Крживеблото:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 104 р. 12 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночночной суммы 116 руб. 76 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 146 р. 82 коп.
4. Дѣлянка отъ оцѣночиой суммы, 215 р. 40 коп.

XI. Въ дачи Луба:

1. Лѣлянка отъ оцѣночной суммы, 122 руб. 61 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 214 р. 86 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 110 р. 84 коп.
4. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 85 р. 54 коп.
5. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 57 р. 70 коп.

XII. Въ дачи Поразы:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 71 р. 57 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 80 р. 7 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночнй суммы, 60 руб. 85 коп.
4. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 99 р. 19 коп.

XIII. Въ дачи Войтовске будетъ проданъ строевый лѣсъ за исключеніемъ дровяннаго изъ пня:

1. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 36 р. 28 коп.
2. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 50 р. 7 коп.
3. Дѣлянка отъ оцѣночной суммы, 37 р. 45 коп.

Всякій желающій приступить къ торгамъ долженъ представить залогъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы по каждой дѣлявкѣ, который неудержавшемуся при торгахъ будетъ возвращенъ. Кромѣ того лица удерживающіеся при торгахъ обязаны половину предложенной на торгахъ суммы тотчасъ внести въ касу Лѣснаго Управленія послѣ окончанія торговъ; другую же половину въ теченій 14 дней послѣ объявленія имъ объ утвержденіи торговаго производства.

Подробныя условія къ симъ торгамъ, могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ Лѣсномъ Управленіи за исключеніемъ праздничныхъ дней.

д. Сухійкержъ, Января 19 дня 1870 г.

Старшій Надлѣсничій.
1—1 Швейковскій.

N. D. 714. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округи.*

Доводиться до всеобщагос вѣдѣнія, что въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи 17 Февр. (1 Марта) с. г. въ 12 часовъ въ полдень, будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на поставку въ продолженіе 1870 г. въ Домбровскій Окружный Магазинъ, разныхъ смазочныхъ матеріаловъ, кожъ и другихъ мелкихъ заводскихъ предметовъ, отъ цѣнъ увеличенныхъ въ 10% противъ цѣнъ назначенныхъ къ послѣднимъ торгамъ, всего на сумму 17,647 р.

Желающій принять на себя поставку сказанныхъ матеріаловъ, обязанъ за полъ часа до начатія торговъ, представить въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи, объявленіе написанное на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, по указанной формѣ въ торговыхъ условіяхъ, съ приложеніемъ денегъ, на залогъ 1,765 р. и на торговыя издержки 50 р.

При томъ присовокупляется, что торговыя условія, въ которыхъ опредѣлено количество нужныхъ для поставки матеріаловъ, а также цѣны на всякій сортъ, могутъ быть просмотриваемы въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

въ Домбровѣ 20 Января 1870 года.

1—3 и. д. Начальника, (. . . .)

N. D. 715. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Доводиться до всеобщаго свѣдѣнія, что въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи 17 Февраля (1 Марта) с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на поставку въ продолженіе 1870 г. досокъ разныхъ сортовъ и расмѣровъ для заводовъ и копей здѣшняго Округа отъ цѣнъ, а именно:

1. Досокъ въ 1″ толщиною, 12′ шириною, 24′ длины, по 60 коп. за штуку.
2. Досокъ въ $1^1/_2$″ толщиною, 12″ шириною, 24′ длины, по 78 коп. за штуку.
3. Досокъ 2″ толщиною, 12″ шириною, 24′ длины, по 1 руб. 8 коп. за штуку.
4. Брусьевъ въ 3″ толщиною, 12″ шириною, 24′ длины, по 1 р. 50 к. за штуку.
5. Брусьевъ въ 4″ толщиною. 12″ шириною, 24′ длины, по 1 р. 98 к. за штуку.
6. Горбыльныхъ досокъ въ $1^1/_2$ толщиною, по 27 к. за штуку.
7. Горбыльныхъ досокъ въ 1″ толщиною, по 20,4 к. за штурку.
8. Горбылевъ по 13,8 к. за штуку.

Желающій принять на себя поставку досокъ, обязанъ за полъ часа до начатія торговъ, представить въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управлені, объявленіе написанное на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, по указанной формѣ въ торговыхъ условіяхъ съ приложеніемъ на залогъ 748 руб. и на торговыя издержки 30 руб., причемъ присовокупляется, что торговыя условія могутъ быть просматриваемы въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

въ Домбровѣ 20 Января 1870 года.

1—3 и. д. Начальника, Нехыдовъ.

N. D. 716. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Доводиться до всеобщаго свѣдѣнія, что въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленіи 5 (17) Февраля с. г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться въ сокращенномъ срокѣ торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на отдачу въ подрядъ разносныхъ работъ на каменноугольныхъ копяхъ Лабенцкій и Новой въ Западномъ Горномъ Округѣ, отъ цѣны за съемку кубической сажени.

На копи Лабенцкій, по 2 р. 60 к.

На копи Нозой, по 2 р. 50 к.

Желающіе принять на себя производство сказанныхъ работъ, обязанъ за полъ часа до начатія торговъ, представить въ Бендинскомъ Уѣздномъ Управленій, объявленіе написанное на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, по указанной формѣ въ торговыхъ условіямъ, и при немъ пріобщить квитанцію Домбровской Специяльной Кассы, или другаго казначейства, на внесенный залогъ къ подряду на разносныя работы, на копи Лабенцкій въ 364 р. т. е. въ размѣрѣ 20% подрядной суммы и на копи Новой въ 330 р. въ такомъ же самомъ размѣрѣ какъ на первой копи, наличными деньгами или въ процентныхъ бумагахъ съ надлежащими купонамн, а также на издержки по объявленіи торговъ 30 р.

При семъ присовокупляется, что условія на какихъ торги эти будутъ производиться, могутъ быть просмотриваемы соискателями въ здѣшнемъ Горномъ Управленій, во время служебныхъ занятій, за исключеніемъ празоничныхъ и табельныхъ дней.

въ Домбровѣ 20 Января 1870 года.

1—1 и. д. Начальника, Нехыдовъ.

N. D. 741. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Wincentego Górskiego Pisarza Magazynu Solnego w mieście Gubernialnem Siedlcu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Artura Bardzkiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu rs. 3 000 z procentem i kosztów od Feliksy Zabłockiej z Patockich po Ludwiku Zabłockim pozostałej wdowy właścicielki dóbr ziemskich Dobrzyniec mały z przyległościami, w tychże dobrach w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałej, protokółem Władysława Karwowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w dniu 22 Grudnia 1869 r. (3 Stycznia) 1870 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Dobrzyniec mały z przyległościami, a miano-

wicie z wsią Siwianka, Rzachta i młynem Tarachowizna zwanym, w Okręgu Siennickim Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej Gminie Glinianka parafji Glinianka położone, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Feliksy z Patockich Zabłockiej, po Ludwiku Zabłockim pozostałej wdowy należące, folwark Dobrzyniec mały i Rzachta za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Rośc szewskim w Warszawie w d. 16 (28) Listopada 1869 r. Szymonowi Toreus na lat trzy, poczynając od 1 Lipca n. s. 1869 r. zaś folwark Siwianka za kontraktem urzędowym przed Franciszkiem Rugiewiczem Rejentem w Nowym-Mińsku w d. 14 (26) Kwietnia 1869 r. zdziałanym, Szymonowi Koziareckiemu na lat 9 poczynając od d. 12 (24) Czerwca 1869 r. oraz młyna Tarachowizna zwany za umową prywatną w d. 4 Czerwca 1869 r. n. s. wraz z gruntami i zabudowaniami do tegoż należącemi na lat 6, Joskowi Gerwis poczynając od dnia 12 (24) 1869 roku wydzierżawione zostały i w tychże posjadaniu do d. 17 (29) Listopada 1869 r. pozostały. Następnie zaś protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika w ostatniej dacie rozpoczętym a w d. 25 Listopada (7 Grudnia) t. r. ukończonym, na żądanie Leopolda i Julji małżonków Iniarskich w Warszawie Nr. 389 zamieszkałych, jako wierzycieli hypotecznych sumy rs. 14,110 w poszukiwaniu tejże sumy na trzehletnie przymusowe wydzierżawienie poczynając od d. 12 (24) Czerwca 1870 r. do tegoż dnia i miesiąca 1873 r. zajęte. zostały a dozorcą ustanowiony został Bogumił Goedel i dobra te znajdują się obecnie w jego posiadaniu bez żadnego wyłączenia.

Dobra te przeżyna rzeka Swider, mają ogólnej rozległości gruntu do dworu należących około włók 61 mórg 16 i prętów 140, a mianowicie:

a) Gruntu ornego klasy II, III i IV żytniego włók około 31 mórg 25.
b) Łąk włók 5 mórg 11.
c) Pastwisk włók 3 mórg 2
d) Zarośla włók 15. Resztę zajmują bagna, wody, piaski, granice, drogi, rowy, ogrody i zabudowania.

Na gruncie dóbr Dobrzyniec mały stoją następujące zabudowania:

1. Dwór drewniany z gankiem na 4 takich że słupkach wspartym, tynkowany na podmurowaniu pod dachem gontem krytym o 2 kominach murowanych.
2. Dom drewniany w słupy na podwalinach, na podmurowaniu tynkowany, pod dachem gontem krytym o 2 kominach murowanych.
3. Dom drewniany w słupy na podwalinach i podmurowaniu gontem kryty z gankiem na 2 słupach wspartym o 2 kominach murowanych.
4. Zabudowanie z drzewa w słupy z wystawą na słupach wspartą na podmurowaniu słomą kryte.
5. Dom z drzewa w węgieł i słupy postawiony na podmurowaniu o 3 kominach murowanych, gontem kryty, na gorzelnią przeznaczony.
6. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione na podmurowaniu z dachem słomą krytym.
7. Sadzawka w około trzciną zarośnięta.
8. Mur z kamienia polnego,
9. Piwnica gontem kryta na podmurowaniu z kamieni.
10. Piwniczka mała gontem kryta.
11. Sztachety drewniane z bramą wjazdową.
12. Most na rzece Swider drewniany na palach.
13. Dziedziniec obszerny obsadzony drzewami i krzewami, w środku trawnik.
14. Ogródek angielski spacerowy, do rzeki Swider rozciągający się drzew dzikich około sztuk 200.
15. Piwnica kamieniem wyłożona, ziemią nakryta.
16. Sadzawka mała z upustem.
17. Spichrz z drzewa w węgieł na podmurowaniu słomą kryty.
18. Piwnica w części z kamienia w części z cegły murowana, gontem kryta.
19. Sztachety drewniane z furtką.
20. Studnia z żurawiem, balami cembrowana.
21. Zabudowanie z drzewa w słupy na podmurowaniu z poddaszem, dach gontem kryty.
22. Chlewik z drzewa, słomą kryty.
23. Zabudowanie z drzewa w węgieł i słupy na podmurowaniu, słomą kryte, stanowiące stajnie.
24. Zabudowanie z drzewa w węgieł i słupy na podmurowaniu gontem kryte.
25. Stodoła w węgieł i słupy postawiona na podmurowaniu o jednem klepisku, w stodole tej ustawiona jest młocarnia i sieczkarnia.
26. Szopa na 8 słupach wsparta, słomą kryta, bez ścian pod którą znajduje się kierat żelazny.
27. Stodoła z drzewa w słupy na podmurowaniu gontem kryta o 2 klepiskach.
28. Stodoła z drzewa, w węgieł i słupy na podmurowaniu, również o dwóch klepiskach.
29. Dom z drzewa w węgieł, gontem kryty, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych. Przy tym zajazd o dwóch wierzejach na przestrzał. Dom ten stanowi karczmę.
30. Domek drewniany w węgieł na podmurowaniu o jednym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym, stanowiący kuźnię.
31. Ogród fruktowy mający około 200 sztuk drzew młodych. W tym znajduje się:
32. Pasieka z 16 uli z pszczołami złożona.
33. Inspekta w części parkanem, a w części sztachetami ogrodzone.
34. Słup drewniany z dzwonkiem.
35. Parsk w ziemi urządzony ziemią przykryty.
36. Podwórze w małych cząstkach przed niektóremi zabudowaniami wybrukowane.

II. Wieś i folwark Rzachta.

Zabudowania dworskie tutaj są następujące:

37. Dom (karczma) z drzewa w słupy na podmurowaniu, słomą kryty, o jednym kominie murowanym.

III. Wieś i folwark Siwianka.

Na gruncie stoją:

38. Dom z drzewa w słupy, deskami szalowany na podmurowaniu, gontem kryty, o jednym kominie murowanym.
39. Piwnica w ziemi, ziemią przykryta.
40. Zabudowanie z drzewa w słupy, słomą kryte na podmurowaniu, okapy gontem obite, stanowi słodołę o dwóch klepiskach.
41. Zabudowanie drewniane w słupy na podmurowaniu w części słomą, a w części gontem kryte, stanowi ono stajnię, owczarnię, oborę i spishrz.

IV. Młyn Tarachowizna zwany.

42. Młyn na rzece Świder z drzewa w węgieł i słupy o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.
43. Most drewniany z barjerami.
44. Tartak na słupach i podwalinach o jednem kole obrotowem, dach gontem kryty, o jednym kominie z łat i chrustu gliną obrzuconym.
45. Most z drzewa na palach z barjerami.
46. Stodoła drewniana w słupy na podwalinach i podmurowaniu, słomą kryta, o jednem klepisku.
47. Dom drewniany w słupy na podmurowaniu słomą kryty, o jednym kominie murowanym.
48. Chlewik z drzewa, deskami kryty.
49. Szopa drewniana w słupy, słomą kryta.
50. Barak w ziemi urządzony, pod dachem z desek darniną wyłożonym, o jednym kominie

W zajmowanych dobrach praktykuje się gospodarstwo: W Dobrzyńcu-Małym czteropolowe, zaś w Rzachcie, Siwiance i Tarachowiznie trzypolowe.

Wysiewa się rocznie: żyta około korcy 270, pszenicy 50, jarzyny, 290, kartofli wywysadza się około korcy 200, siana zbiera się około fur parokonnych 200.

W dobrach tych oprócz uwłaszczonych włościan posiadających ogółem gruntu około włók 13 morg 25, mieszka trzech wyrobników, którzy mając sobie dane mieszkania i po kawałku ogrodu i łąki wypłacają dworowi czynsz z takowych w robociznie. Josek Gerwis z Tarachowizny płaci rocznie rs. 300 Goldfarb Moszek z propinacji płaci rs. 150 rocznie, zaś z pachtu za garniec mleka po kop. 9½.

Hersz Szteinman kowal, za mieszkanie, kuźnię i 200 prętów ogrodu, płaci rocznie rs. 15, za robotę zaś do dworu robioną bierze wynagrodzenie stosownie do umowy.

Wyszynk trunków w karczmie Dobrzyniec Mały, oraz we wsi Rzachta, prowadzony jest za patentami na imię właścicielki dóbr wydanemi,

Inwentarz żywy znajduje się następujący:

Koni sztuk 9, źrebaków 3, krów dojnych 23, buhaj 1, wołów roboczych 8, jałowizny sztuk 5, owiec poprawnych sztuk 293.

Martwy:

Bron drewnianych 12, wozów okutych 2, wozów szybowanych 5, bosych 2, młocarnia z maneżem 1, wialnia 1, młynek do czyszczenia zboża 1 i sieczkarnia 1 i inne utensylja gospodarskie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Artura Bardzkiego Patrona, w Warszawie pod Nr. 556 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I. złożone, przepisane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Józefowi Drozdz, Wójtowi Gminy Glinianka, do której dobra Dobrzyniec-Mały należą, we wsi Glinianka Powiecie Nowomińskim Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne, przy asystencji Piotrowskiego Pisarza tejże Gminy.
2. Bolesławowi Miaskowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Nowym Mińsku, w temże mieście urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 22 Grudnia (3 Stycznia) 1869/70 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr ziemskich Dobrzyniec-Mały w Warszawie dnia 24 Grudnia (5 Stycznia) 1869/70 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenja swe odbywającego, o godzinie 10 z rana, w Wydziale I. dnia 17 (29) Marca 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Artur Bardzki, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 6 (18) Stycznia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 6 (18) Stycznia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 785. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Gierszona Blüht kupca, w Warszawie pod Nr. 1099 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Szymona Rodzyn, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N. 2244 lit. A, zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,200, z procentem prawnym od dnia 2 Lipca n. s. 1869 r. i kosztów od Zdzisława Rusieckiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2418 położonej, tamże zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 398 obrane mającego, protokółem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie, przy ulicy Nowolipie, pod Nr. 2418 hypotecznym, zaś pod Nr. 16 policyjnym, w Cyrkule policyjnym V i VI. Powązkowskim, gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Administracyjno Policyjnym IV. V i VI, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie, w parafji Rzymsko-Katolickiej IV Nawiedzenia Najświętszej Panny, na gruncie emfiteutycznym do Skarbu Królestwa należącym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 3 kop. 38½ położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Zdzisława Rusieckiego należąca, i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. 5,307 i $^{22}/_{32}$ zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze, 1 i 2 piętrze, o piwnicach, blachą żelazną kryty, 4 kominy murowane mający.
2. Oficyna masiv murowana o parterze i 2 piętrach z piwnicami i jedną suteryna, blachą żelazną kryta, 5 kominów murowanych mająca.
3. Oficyna z drzewa o parterze i mieszkaniach facjatowych, blachą żelazną kryta, o 2 kominach murowanych.
4. Zabudowanie z drzewa o parterze i pierwszem piętrze gontami kryte, mieszczące w sobie stajną, wozownią, komorki i kloakę.
5. Smietnik.
6. Komórka z drzewa gontami kryta.
7. Oficynka z drzewa o parterze gontami kryta, z kominem murowanym.
8. Komórka z drzewa gontami kryta.
9. Dół na wapno drzewem cembrowany balami nakryty.
10. Altana z łat gontami kryta z podłogą.
11. Studnia drzewem cembrowana z pompą i rurą drewnianą i wachadłem żelaznem.
12. Ogródek fruktowy, w którym jest drzew fruktowych trzy. szczepów młodych 13, krzewy róż i t. p.
13. Cztery parkany z drzewa.
14. Podwórze kamieniem połnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 21 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Szymona Rodzyn, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 2244 lit. a zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelerji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warzawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II-go w Warszawie w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 8 (20) Sierpnia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 9 (21) Sierpnia 1869 roku a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Listopada 1869 r.

Sprzedażą dyrygowac będzie Szymon Rodzyn Patron przy Trybunale Cywilnym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Sierp. (4 Wrześ.) 1869r.
w. z. Podpisarz Trybunału
Juljan Swierczewski.

Wywieszono na tablicy w Sali Ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 23 Sierp. (4 Wrześ.) 1869 r.
w. z. Popidpisarz Trybunału
Juljan Świerczewski.

Następnie po odbyciu w dniu 3 (15) Listopada, 17 (29) Listopada i 1 (13) Grudnia 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków tej sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 1 (13) Grudnia 1869 r. wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości pod № 2418 w Warszawie położonej, wyznaczył na dzień 9 (21) Stycznia 1870 r. godzinę 10 z rana. W trakcie tego, Gerszon Blüth sumę swoją rs. 1.200, z procentem i kosztami na satysfakcję której, subhastacja ta się prowadzi, aktem przed Józefatem Fedeckim Rejentem kancelarji przy Sądach Pokoju w Warszawie w dniu 7 (19) Grudnia 1869 r. zdziałanym, scedował Józefowi Chojnowskiemu obywatelowi, w Warszawie pod № 2287 *g.* zamieszkałemu, i tegoż do dalszego popierania subhastacji podstawił. W skutek tego przygotowawcze przysądzenie nieruchomości № 2418 w Warszawie, odbędzie się w terminie wyżej oznaczonym, w miejscu posiedzeń tegoż Trybunału w Wydziale I, w Warszawie pod № 549, na żądanie tegoż Józefa Chojnowskiego, który do dalszego popierania tej subhastacji Szymona Rodzyn Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w temże mieście pod № 2244 *a.* zamieszkałego, upoważnił, i u niego zamieszkanie prawne do tego interesu i całego dalszego postępowania subhastacyjnego obrał.

Popierający poprzednio tę sprzedaż postąpił w warunkach za tą nieruchomość rs. 3,000, i od tej sumy, którą i obecnie popierający postępuje, rozpocznie się licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia, w terminie zaś ostatecznego przysądzenia, licytacja rozpocznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 29 Grud. (10 Stycz.) 1869/70 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość Nr. 2418 przysądzoną została przygotowawczo Szymonowi Rodzyn Patronowi Trybunału za sumę rs. 3,000 i Trybunał wyrokiem w tymże dniu 9 (21) Stycznia 1870 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży rzeczonej nieruchomości na d. 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w terminie tym licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 12 (24) Stycznia 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 707. Pisarz przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.

Zawiadamia, iż w dniu 7 (19) miesiąca Listopada 1869 r., w godzinach przedpołudniowych na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, ogłoszonemi zostaną po raz pierwszy warunki ułożone do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia fabryki Mirków zwanej, aktem Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego, Franciszka Roweckiego w dniu 10 (22) i 11 (23) Lipca 1869 roku sporządzonym, zajętych na żądanie domu handlowego pod firmą S. Natansohn i synowie w mieście Warszawie egzystującego, a zamieszkanie obrane mającego, u Jana Daniela Wojciechowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu w temże mieście zamieszkałego, przymuszoną sprzedaż papierni popierającego. Zajęte nieruchomości posiada prawem własności wywłaszczany dłużnik Markus Hille Banasz w mieście Wieruszowie zamieszkały.

Zajęta fabryka składa się: 1 z budynku głównego trzechpiętrowego; 2. z budynku od tyłu fabryki; z budynku od frontu głównej budowli przystawionego; 4. z drugiego budynku również od frontu fabryki leżącego, wszystkie te budynki wystawione są z cegły palonej, kryte zaś papą na deskach pokrytą, mieszczą się w nich maszyny do wyrabiania papieru; 5. szopa na skład szmat z drzewa w słupy murowane postawiona; 6 dom na pomieszczenie stróża i ludzi do fabryki należących; 7. stajnia i wozownia, oraz kuźnia pod jednym dachem z pruskiego muru; 8. dom zajmowany przez obwieszczyków straży granicznej z cegły palonej; 9. kloaka i trzy chlewy drewniane. Do zajętej fabryki należą łąka 150 prętów, dwa stawy zarybnione morgę 1 pręt. 100, grunt mórg 2 tów 150 i przy nim łąka prętów 150, oraz drugi grunt morgów 12 i łąka przy nim morgów 4 przestrzeni mające, sprzedanemi również będą zapasy narzędzi i kamieni ciosowych, oraz narzędzie kowalskie łącznie z nieruchomościami zajęte.

Papiernia Mirków położona jest z należącemi do niej gruntami, w Okręgu i Powiecie Wieluńskim, Gubernji Kaliskiej, w gminie Galewice.

Akt zajęcia doręczony został w kopjach w

dniu 6 (18) Sierpnia 1869 roku, Franciszkowi Dębskiemu Wójtowi gminy Galewice, w dniu zaś 7 (19) Sierpnia 1869 roku Piotrowi Dębskiemu, Pisarzowi Sadu Pokoju w Wieluniu.

Kalisz dnia 17 (29) Września 1869 r.
J. Migórski.

Kopja tego obwieszczenia wywieszoną została na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału w Kaliszu, zaświadczam.

Kalisz dnia 17 (29) Września 1869 r.
J. Migórski.

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 15 (27) Stycznia 1870 roku oznaczony został, w którym rozpocznie się licytacja od sumy rs. 75,000.

Kalisz dnia 5 (17) Grudnia 1869 roku.
Pisarz Trybunału,
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w terminie powyżej wskazanym, w którym zasądzenie otrzymał Wojciechowski Patron, na rzecz popierającego sprzedaż domu handlowego pod firmą S. Nathansohn i Synowie za cenę rs. 75,000, termin do stanowczego przysądzenia na dzień 2 (14) Marca 1870 r. oznaczony został.

Kalisz dnia 16 (28) Stycznia 1870 roku.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 708. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Zawiadamia, iż w dniu 7 (19) Listopada 1869 r. w godzinach przedpołudniowych na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń wydziału pierwszego, ogłoszone zostaną po raz pierwszy warunki licytacyjne, ułożone do sprzedaży folwarku Bugaj z przyległościami, położonego w Okręgu Wartskim, Powiecie i Guberaji Kaliskiej, należącego do gminy Błaszki.

Folwark ten na żądanie Marjanny Kolitowskiej, po Franciszku Kolitowskim pozostałej wdowy, w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletniej swej córki Wandy Magdaleny dwóch imion Kolitowskiej, z własnych funduszów się utrzymującej na folwarku Wójtostwo, oraz Stanisława Kolitowskiego, właściciela dóbr ziemskich, we wsi Młodojewie Okręgu Pyzdrskim zamieszkałych, zamieszkanie zaś prawne u Patrona przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego, Jana Daniela Wojciechowskiego, w temże mieście zamieszkałego, mających, ktory to Patron przymuszoną sprzedażą folwarku Bugaj kieruje; zajęty został na przymuszoną sprzedaż wywłaszczanej dłużniczce, a folwarku tego właścicielce Teofili Modlińskiej, w asystencji jej męża Konstantego Modlińskiego działającej, w zajętym folwarku wraz z mężem swym zamieszkałej, przez akt Komornika przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu urzędującego, Franciszka Roweckiego, z dnia 11 (23) Sierpnia 1869 roku. Akt ten doręczony w kopjach w dniu 18 (30) Sierpnia 1869 r. Wojciechowi Jankowskiemu, Wójtowi gminy Błaszki i Ludwikowi Henrych Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Wartskiego.

Wpisany został do księgi wieczystej folwarku Bugaj, w dniu 11 (23) Września 1869 r., do księgi zaś przez Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu utrzymywanej, w d. 18 (30) Września 1869 r.

Zajęte dobra składają się z jednego tylko folwarku, którego rozległość przybliżona podaną jest w akcie zajęcia, w gruncie ornym, łąkach, ogrodach i nieużytkach, na włók 4 morg 10 prętów 150.

Położone są od miasta Błaszek wiorst 2, od miasta Stawu 8 i od miasta Kalisza 30.

Kalisz d. 20 Wrześ. (2 Październ.) 1869 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

Kopja tego obwieszczenia wywieszoną została na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału w Kaliszu, zaświadczam.

Kalisz d. 20 Wrześ. (2 Paździer.) 1869 r.
J. Migórski.

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 16 (28) Stycznia 1870 roku oznaczony został, w którym rozpocznie się licytacja od sumy rs. 3,000.

Kalisz dnia 5 (17) Grudnia 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Asećor Trybunału, J. Migórski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w termie powyżej wskazanym, w którym zasądzenie otrzymał Wojciechowski Patron na rzecz popierających sprzedaż za cenę rs. 3,000, termin do stanowczego przysądzenia na dzień 6 (18) Marca 1870 r. oznaczony został.

Kalisz dnia 16 (28) Stycznia 1870 roku.
Asesor Kolegjalny, J. Migórki.

N. D. 740. Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iz na żądanie Moszka Lejb i Ica Gerenrejchów kupców w mieście Kraśniku zamieszkałych, zamieszkanie prawne u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11 obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 2,033 kop. 12 z procentem od dnia 3 (15) Listopada 1866 roku i kosztami od Józefa Pruszyńskiego właściciela dóbr Potok Wielki Stany Małe w tychże dobrach zamieszkałego, należnej, protokułem Komornika sądowego Antoniego Grochowskiego, w dniach 8 (20), 9 (21), 10 (22) i 11 (23) Października 1869 r. dopełnione zostało zajęcie dóbr ziemskich Potok Wielki Stany małe, położonych w Powiecie Janowskim, Okręgu Sądowym Kraśnickim, gminie Potok, Gubernji Lubelskiej.

Dobra te odległe od Lublina o mil 8, od miast Zaklikowa i Modliborzyc o milę, składają się z kawała ziemi popielatki sapowatej, porozrzucanego pomiędzy sąsiedniemi i włościańskiemi polami. Obejmują ogółem przestrzeni: w placach i pod zabudowaniami morgów 2, w ogrodach morgów 6, w gruntach ornych morgów 287, w łąkach morgów 16, w lasach i zaroślach morgów 809, w pastwiskach morgów 22, w wodach morgę 1, w drogach i nieużytkach morgów 4, razem morgów 1547.

Dobra Potok Stany małe trzyma w dzierżawie Wojciech Rzęąkowski. Niwy Długoszczyzną zwaną zajmuje w zastawnem posiadaniu Magdalena Pawełkiewiczowa. Procz tego połłanek pola z zaroślami dzierżawi Stanisław Gibalski.

Włościanom wsi Stany małe służy prawo wolnego wrębu i pasania bydła w lesie Osinki i na ugorach dworskich.

W zajętych dobrach znajdują się następujące zabudowania: 1. Dwór z drzewa pod gontem na podmurowaniu, 2. dom czeladni, 3. kuźnia, 4. stodoła z okrąglaków pod słomą, 5. spichlerz z drzewa pod słomą, 6. dom czworak z drzewa pod gontem, 7. obora i stajnia z drzewa pod słomą, 8. budynek z drzewa pod słomą stary dziurawy, 9. Stodoła z drzewa dranicami kryta, 10. stodoła pod słomą z mnenżem, 11. karczma z drzewa pod gontem.

Inwentarz żywy i martwy na gruncie znajdujący się, własnością jest dzierżawcy Rzętkowskiego.

Obszerniejsze opisanie znajduje się u Emiljana Bóbr Patrona w Lublinie pod Nr. 11, zaś zbiór objaśnień i warunki licytacyjne w Kancelarji Pisarza Trybunału w Lublinie przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Janowi Szpalemec, Wojtowi gminy Potok, dnia 6 (18) Stycznia 1870 roku, 2. Robertowi Przegalinskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Kraśniku, dnia 7 (19) Stycznia 1870 roku; 3. Wniesiono do księgi hypotecznej dóbr Potok Wielki Stany małe, dnia 14 (26) Stycznia 1870 roku, a w dniu 15 (27) Stycznia 1870 roku, do księgi zaaresztowań na ten cel w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie, dnia 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku o godzinie 10-ej rano, w miejscu zwykłych posiedzeń.

Sprzedażą dyryguje Emiljan Bóbr Patron, którego zamieszkanie wyżej jest wskazane.

Lublin dnia 15 (27) Stycznia 1870 roku.
Barchwic.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału w Lublinie, dnia 15 (27) Stycznia 1870 r.
Barchwic.

N. D. 767. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje do wiadomości, iż na żądanie Adama Piaseckiego dziedzica dóbr Tułkowice, jako opiekuna głównego nieletnich: Kazimierza, Aleksandra, Henryka i Michała Dulembów w imieniu i na rzecz tychże czyniącego w dobrach Tułkowice Okręgu Sandomierskim Gubernji Radomskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu urzędującego i zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 2,700 z procentem od dnia 1 Stycznia 1868 r. aktem Komornika przy Sądach Pokoju Okręgów Staszowskiego, Sandomierskiego i Opatowskiego, Tomasza Krzewskiego z dnia 23, 24 i 25 Czerwca (5, 6 i 7 Lipca) 1869 r. zajętą została na przymuszoną przedaż w drodze subhastacji:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 27 lit. B.

w mieście Okręgowem Sandomierzu parafji miejscowej Gubernji Radomskiej położona, prawem własności do Aleksandra Wilkoszewskiego należąca, granicząca z ulicą Żydowską, nieruchomością Mintza i Cruzera, składająca się:

Z domu murowanego o jednem piętrze z Antresolami, z jednej oficyny murowanej także w podwórzu o piętrze i antresolach, z budowli drewnianej gontem krytej w stanie walącym się, z stajni drewnianej pod gontem, chlewika, drwalni drewnianej, wozowni, kloaki, przystawki, z małej oficyny drewnianej, ogródka osztachetowanego i podwórza.

Nieruchomość ta ma ogółem długości łokci 68, szerokości łokci 28, od tyłu łokci 21½ gdyż klinem idzie na parterze, dwie sienie, sześć pokoi, sklep, kuchnia i spiżarnia.

Na antresolach pokój. Na pierwszem piętrze 4 pokoje, spiżarnia, kuchnia, kuchenka, pokoik i spiżarka. W oficynie dwa pokoiki. Piwnica pod domem murowana.

Lokatorowie płacą czynszu na parterze Onufry Milczarski rs. 60. Roch Ambroziewicz rsr. 50. Na piętrze Józef Redych płaci rs. 90. Na antresolach Marja Hajsman rsr. 25. Razem dochód rsr. 225. Podatki wynoszą rocznie rs. 69 kop. 10.

Wspólność muru z nieruchomością Nr. 27 lit. C. Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Sandomierzu i Prezydentowi tegoż Magistratu dnia 7 (19) Lipca 1869 r.

Wniesiono do hypoteki okręgowej w Sandomierzu dnia 7 (19) Lipca 1869 r. a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału dnia 21 Lipca (2 Sierpnia) 1869 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków nastąpi w d. 24 Września (6 Października) 1869 r. na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu o godzinie 10 rano.

Obszerniejszy opis i warunki przedaży będą do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału u Władysława Kinickiego Patrona przy Trybunale w Radomiu przedaż powyższej nieruchomości popierającego.

Radom d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Szczuka.

Jako kopja niniejszego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego przez Woźniego audjencjonalnego Adama Zielińskiego poświadczam.

Radom d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r.
Szczuka.

Po odbyciu trzech publikacji w terminach prawem przepisanych, termin do czwartej publikacji i przygotowawczego przysądzenia oznaczony został przez Trybunał na dzień 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r. godzinę 10 rano, w którym to terminie licytacja wywłaszczonej nieruchomości, rozpocznie się od sumy rs. 4,200, a w razie nieofiarowania jej przez nikogo od ⅔ części tego szacunku, to jest od sumy rs. 2,800. Popierający przedaż Adam Piasekci ofiaruje za nieruchomość powyższą rs. 1,500.

Radom d. 23 Paźdz. (4 Listopada) 1869 r.
Szczuka.

W dniu dzisiejszym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Sandomierzu Nr. 27 lit. B., a gdy nikt nieofiarował ceny warunkami licytacyjnemi oznaczonej, a popierający ofiarował jedynie za powyższą nieruchomość rs. 1,500 poświadczono tylko odbycie licytacji i termin do stanowczego przysądzenia oznaczony został na dzień 13 (25) Stycznia 1870 r. na godzinę 10 rano, w którym to terminie, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,200, a gdyby tej nikt nie ofiarował to od ⅔ części szacunku czyli od sumy rs. 2,800, a gdyby i tej sumy jeszcze nikt nie postąpił, popierający sprzedaż jednocześnie żądać będzie od Trybunału, obniżenia jeszcze tego ostatniego szacunku o ⅓ czyli do sumy rs. 1,806 kop. 67 i oznaczenia nowego terminu do odbycia stanowczego przysądzenia do ostatnio zniżonego szacunku.

Popierający sprzedaż ofiaruje za sprzedawaną nieruchomość rs. 1,500.

Radom d. 27 Listopada (9 Grudnia) 1869 r.
w zast. Bader Podpisarz.

W dniu dzisiejszym odbyła się stanowcza sprzedaż nieruchomości Nr. 27 lit. B. w Sandomierzu, a gdy nikt nie ofiarował ceny warunkami licytacyjnemi oznaczonej, a popierający ofiarował jedynie rs. 1,500, poświadczono tylko odbycie stanowczej przedaży i wyrokiem Trybunału na dniu 13 (25) Stycznia 1870 r. zapadłym, obniżono szacunek powyższej nieruchomości o ⅓ część czyli do sumy rs. 1866 kop. 67 i oznaczono powtórny termin do odbycia stanowczej sprzedaży od tego zniżonego szacunku na dzień 10 (22) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana.

Radom d. 13 (25) Stycznia 1870 r.
Szczuka.

N. D. 770. Rejent Kancelarji w Zgierzu.

Ogłasza, że z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 26 Września (8 Października) i 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 roku między Sukcesorami Lelewskiemi, a Ferdynandem Szlimm w Łodzi zamieszkałym, głównym opiekunem nieletniego Jana Fabijana Lelewskiego, którego przydanym opiekunem, jest Franciszek Dąbrowski w Zgierzu zamieszkały, nastąpionych, sprzedana będzie przedemną i w mojej Kancelarji w Zgierzu, nieruchomość w mieście Zgierzu, Powiecie Łodzińskim przy ulicy Przyrynek pod Nr. 80 położona, składająca się: z domu frontowego, drewnianego ze stajni, innych zabudowań i placu łokci kwadratowych 1679, termin do przygotowawczego przysądzenia oznaczony na dzień 24 Lutego (8 Marca) roku bieżącego, godzinę 10 z rana, licytacja rozpocznie się od rsr. 648 kop. 63, jako szacunku przez biegłych wynalezionego, a vadium wynosi rs. 200. Taksa, zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, przejrzeć można w mojej Kancelarji.

Zgierz dnia 5 (17) Stycznia 1870 roku.
W. Hałaczkiewicz.

N. D. 782. W dniu 26 Stycznia (7 Lutego) 1870 r. o godzinie 10 z rana na targu Sewerynów prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, jesionowe, w dniu 28 Stycznia (9 Lutego) r. b. o godzinie 10 z rana na targu w rynku Starego miasta, meble jesionowe, lustro naczynia kuchenne, garderoba i bielizna damska, w tymże dniu o godzinie 12 w południe na targu Grzybów, meble jesionowe, garderoba męzka i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 613. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Отобраны отъ подозрительнаго лица, въ сохраненіи здѣшняго Суда находятся слѣдующіе вещи: 1. Четыре бѣлые носовые платки, на одномъ написано: „Luise"; 2. Четыре серебряные ложки съ буквами А. Б. I. Д. I. Л. и одна вытартая; 3. шесть ложокъ и желѣзный хакъ.

Потому приглашаетъ владѣльца этихъ вещей, чтобы для отобранія упомянутыхъ вещей въ теченіи 30 дней, считая со дня настоящаго объявленія явались въ здѣшнимъ Судѣ ибо послѣ означеннаго срока проданы будутъ на публичномъ торгѣ.

г. Варшава, 29 Декаб. (10 Января) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жижневскій.

* * *

W depozycie Sądu tutejszego po odebraniu od osoby podejrzanej znajdują się w zachowaniu następujące rzeczy: 1. cztery chustki od nosa białe, jedno z napisem „Luise", 2. cztery łyżeczki srebrne z literami: A, B, J, D, J, Ł, a jedna wytarta; 3. sześć łyżeczek platerowanych i hak żelazny.

Wzywa przeto prawego właściciela tych rzeczy, aby po odbiór onych w przeciągu dni 30-stu od daty ostatniego ogłoszenia do Sądu tutejszego zgłosiły się, po upływie bowiem zakreślonego terminu, sprzedane będą przez licytację.

Warszawa d. 29 Grud. (10 Stycz.) 1869/70 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 616. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Вольфа Ротенбергъ въ послѣднѣе время въ Варшавѣ въ мѣсяцѣ Маѣ 1869 г. въ Ст. Петербургской гостинницѣ проживающаго, а теперь изъ мѣста пребыванія неизвѣстнаго, чтобы въ продолженіи 30 дней считая со дня напечатанія этого вызова, въ собственномъ дѣлѣ явился въ здѣшній Судъ, въ противуже положномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

г. Варшава, 29 Декаб. (10 Янв.) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жижневскій.

* * *

Zapozywa niniejszem Wolfa Rotenberga, ostatnio w Warszawię w miesiącu Maju 1869 roku w hotelu Petersburgskim zamieszkałego, a z obecnego pobytu niewiadomego, aby w własnej sprawie w przeciągu dni 30 od daty zamieszczenia w pismach niniejszego zapozwu do Sądu tutejszego się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie, podług prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 29 Grud. (10 Stycz.) 1869/70 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 398. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Вызываетъ Викентія Адамайтыса и жену его жителей деревни Ишзондзѣ, гмины Нирена, дабы въ продолженіи 30 дней явилися въ здѣшній Судъ ибо по истеченіи этого срока поступлено съ ними будетъ по законамъ.

г. Кальварія. 15 (27) Января 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa Wincentego Adomajtysa i jego żonę z wsi Iszłądzic gminy Nirzna, aby w ciągu dni 30 stawili się w Sądzie, albowiem po upływie tego terminu, postąpiono będzie wedle prawa.

Kalwarja dnia 15 (27) Stycznia 1870 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, de Johne.

N. D. 721. *Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Въ концѣ Октября мѣсяца 1869 г. на полѣ въ близи города Пултуска, была задержана рижая кобыла, 13 лѣтъ, съ свѣздою на лбу, и нюнѣ находится въ депозитѣ Суда Простой Полиції въ городѣ Пултускѣ. Объявляя объ этомъ до всѣобщаго свѣдѣнія, приглашаетъ симъ хозяина описанной кобылы, прибыть въ Судъ съ законными доказательствами, для полученія оной, въ противномъ случаѣ, по истеченій 30 дней, сказанныя кобыла, будетъ проданы на счетъ казны.

Г. Пулускъ, Января 15 (27) дня 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Шклярскій.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.